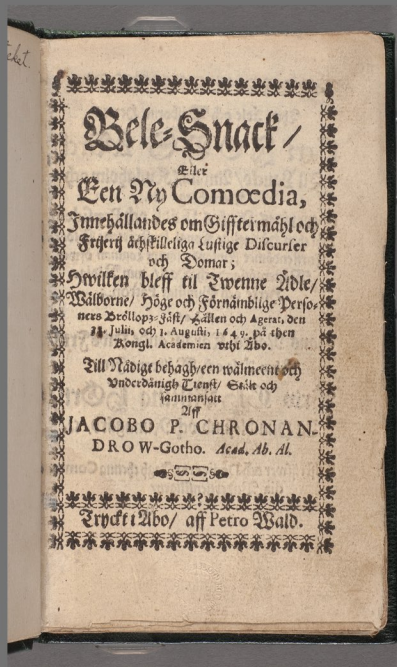

Chronander, Jacobus Petri

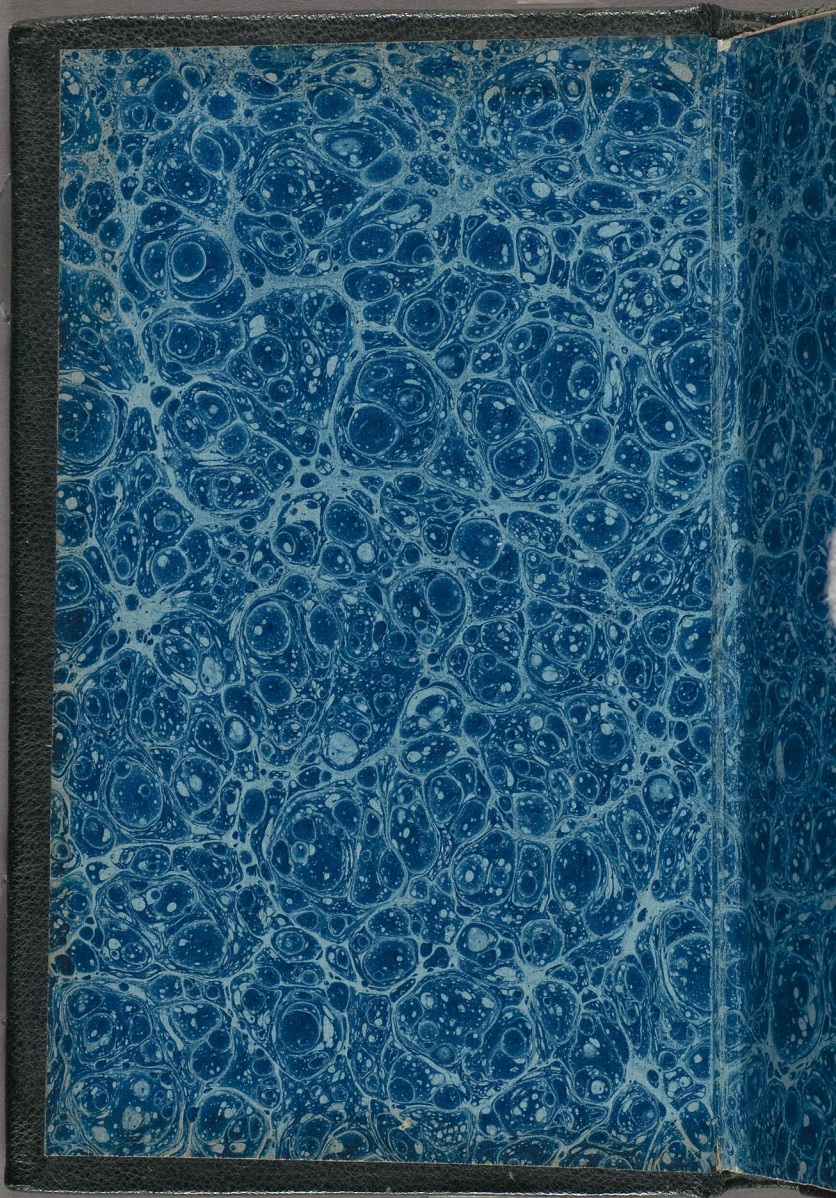
Bele-snack, eller Een ny comoedia, innehållandes ...

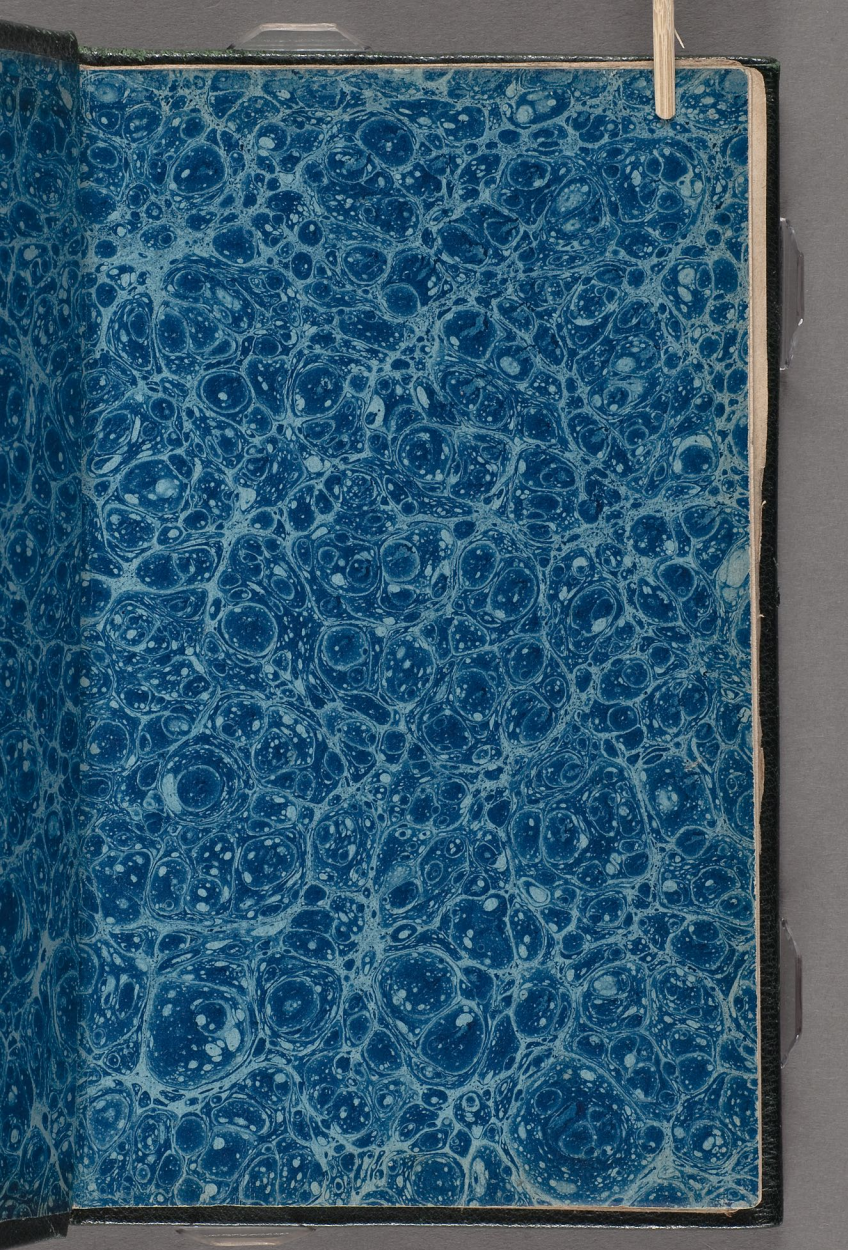

Tryck // FI700 / 2191

Digitaliserad år 2016

Atlas 160 sidor opny.

Grklemning

Art. V sc. 1, 2; VI: 1 äro förklarade.

Före 1700.

Vitt. L.

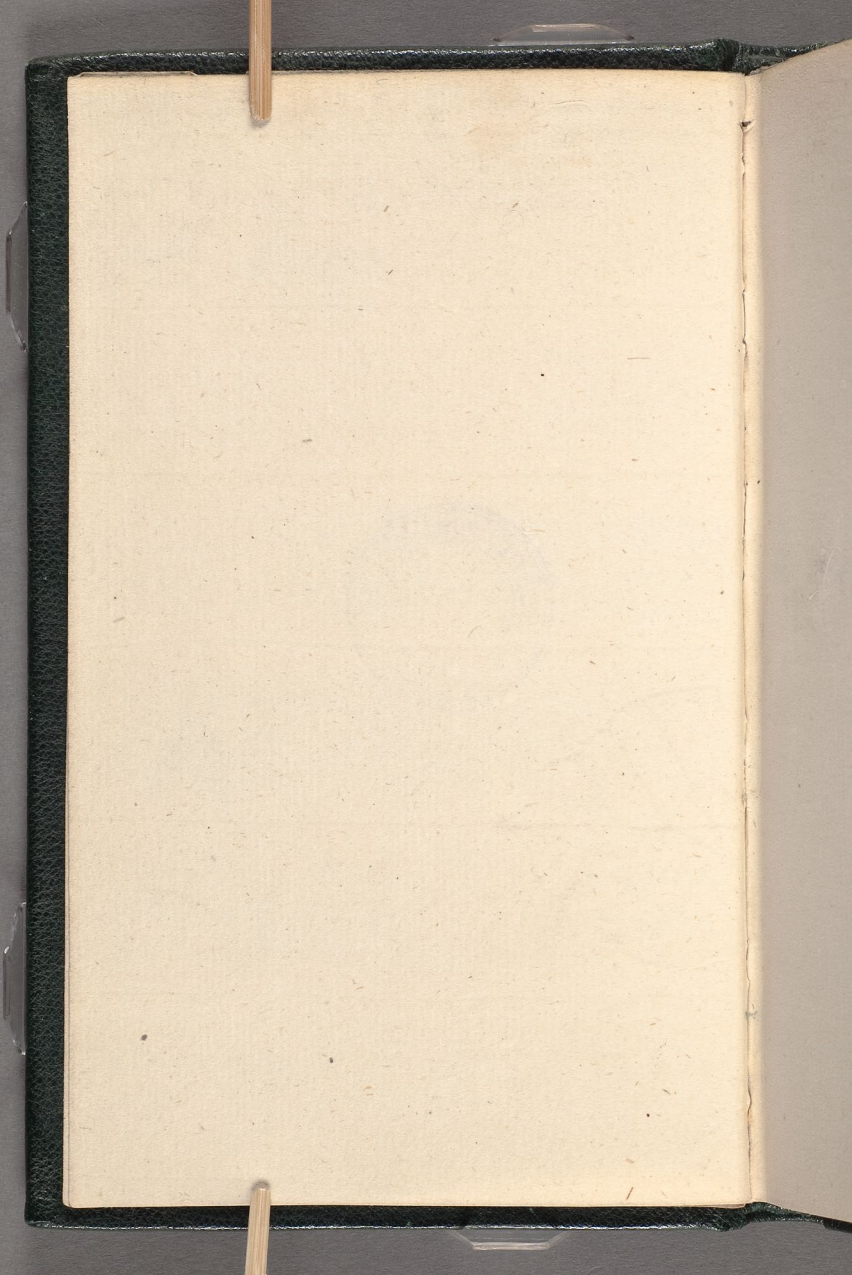
Drum.

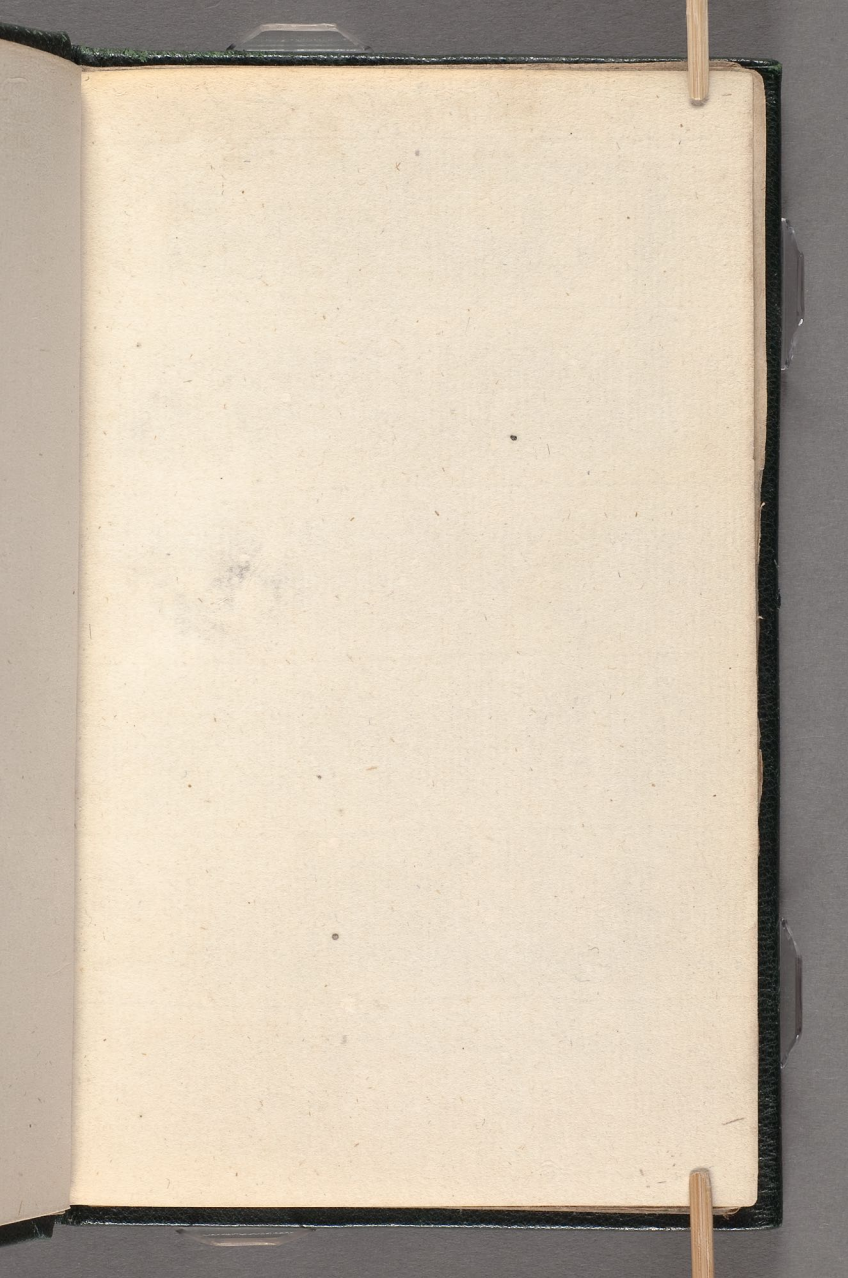
F 1700

2191

ning

Kongl. Bibliotheket.

B

Gen

Innehåll

Frjery

Smilken

Wälborne

nes Deel

24. Julii

Kon

All Nåd

Wänd

JACOB

DRO

Erskt!

Bele-Snack /

Eiler

En Ny Comoedia,

Innehållandes om Gifftermähl och
Frøjerij äch skilleliga Lustige Discurser
och Domar;

Hwilken bleff til Twenne Adle/

Walborne/ Höge och Förnämblige Perso-

ners Dröllops- Gäst/ Lällen och Agerat, den

24. Julii, och 1. Augusti, 1649. på then

Kongl. Academien vthi Åbo.

Till Nådige behagh/ een wälmeent och

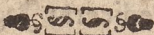
Vnderdånigh Tienst/ Skåke och

sammansatt

21ff

JACOBO P. CHRONAN.

DROW-Gotho. Acad. Ab. Al.

Frukt i Åbo/ aff Petro Wald.

•••••
Ethen Adle och Wälborne Herres/

Herz J G R S K Vref/

Zil Laucho/ Unoila/ Kiulaholm och
Klackeborg/ etc.

Sweriges Rykes Rådth och Præsident
vthi then Högloflige Kongl. Hoffrätten i Stoor-
Furstendömet Finland/ sompt Lagman öfwer
Wästergötland och Daal/ min Nådige
Herre och Gunstige Patron;

Så och

Hans Nådes Rådthstande Hwvs Frw/

Ethen Adle och Wälborne Frw/

Frw C H Kristina H Örn/

Zil Humblefund och Kunagård/ etc.

Tilskrifswer och Dedicerar Jagh thenna Comma-
dia Underthenstligen/

ders
Jär Jag
vertenslige
teligen hoos
ge och höga
födde höga
lä wäl/ for
Personer/
innehet ka
den höga G
faren är/ i t
Studij/ Juri
en tid sedan
mica effter
lige Hoffrä
wäse taal/
sinnga Jud
alfsi Theori
hwilket jag
tänner/ mi

Eders Nåde Wål. Herre/

Jagh icke ringa förorsakat Undertienstligen at betacka/ när Jagh råtteligen hoos mig öfwerlägger/ the Nådige och Höggunstige/vthaff E. N. ^{des} medfödde Höghbeprußelige mildheet/ Jagh så wäl/ som många andre Studerande Personer/ ehrfarit och rént hafwer. J synnerheet kan/ eller må jag icke förbü gåå den höga Gunst aff E. N. ^{de} Mig wedersfaren är/ i thet mig/ såsom det berömliga Studij Juridici ringa Dyrckare/ bleff för en tijd sedan/ sempte mina Studia Academica effterlåtet E. N. ^{des} och thet Kongelige Hoffrats Höglofl. Collegij Högwijse taal/ nyttige Discurser och skarp sinniga Judicia höra och bytwisas/ och altså Theoriam med Praxi sammanfogat/ hwilket Jagh medh tack sampt Hierta betänner/ migh/ vthi min ringa Progress

icke lyttet hafwa til Fordeel och foresæt-
tande warit. Nu såsom Jagh ödmün-
keligen altgd der hån hafwer trachtat och
äranck/huru och på hwadh sätt **L. N. de**
Jagh något Underdånigt tacksamheez
Tegn kunde see låta/ Föresatte Jag mig
til **L. N. des** gladelige och Höghstydli-
ge **B N S Wopz** Fäst/ medh then Wile
och Wälborne Frw/ Frw **C H R J**
S E J N A H O R R/ bägges **L.**
N. de til Ubra och ödmükt Tienst/ een ny
Comœdia at sammansättia/ och den se-
dan Agera låta/ om sådan Materia, som
medh selswe tyden sigh bäst lämpar och
beqwömer. Hafwer altså thetta mitt
ringa Wärd under bägges **L. N. des**
Namn aff Trycket welat låta vthgåå/
deels min skuldiga vnderdåniga Tienst
at aflägga/ deels at Comœdien medh
L. N. des befastnadt är afftryckt / deels
och/

och / sifom förnämligast är / **E. N. ders**
hugneliga Heders Dagh / medh inner-
ligh Lyncönstkan Hedher och Prydnade
at Celebrera. Vedher altså medh
Vndertiensligh tilförsicht ödmu-
gen / at thetta Mitt ringa / doch wäl-
meenta Wärd / aff **E. N. äde** Nädigst
vptagas / som thet Vnderdänigst offe-
reras.

G B D H den Högste dyrckar Jagh
medh innerligh åkallan / at Han **E. ders**
N. der vthi thetta / nu medh glädie in-
trädde Lichtensskap / sin mildheet aff
Högden wille beståra / och så medh
Vndeligh som Bekammeligh Wälsig-
nelse rundelighen Bekrona / Förlåna
stadigh och Långwarachtigh prosperi-
tet. Vnder hwilkens beskydd
E. ders Näder Jagh innerlighen be-
faller / och Migh vthi **E. ders** Nädhers
A gi Waan

Waanlige Höghbeprißlighe Gunst och
Benedigenheet / hwar emoot Jagh är
och förblifwer stadze

E. N. det

Edmiule

och

Bnderdanighe

Zienare

JACOBUS Chronander.

Præstantissim
Dn. J
dro, Jur
1600, CO
107

Sacræ Com
Comm
Eadem vitu
Patrat
Diversos lu
Lauda
Talia divulg
Scilice
Hinc tibi su

Que t
Perge tuis P
Et tua

N

Præstantissimo & Literatissimo Viro-Iuveni,

Dn. Jacobo Chronan-
dro, Juris & Philosophiæ Cultori impiger-
rimo, COMOLDIÆ hujus Authori, Fau-
sori & Amico suo per dilecto,

Sacrû Conjugij fœdus, perdocte Chronander,
Commendas dignè versibus hinc tuis,
Fadam vituperas Venerè, quæ turpia quæque
Patrat, perpetuæ semina mortis habens,
Diversos Iuvenum mores depingis abundè,
Laudas egregios, corrigis arte malos.
Talia divulgæ Patriæ quò commoda quæras,
Scilicet ut Virtus floreat, atq; Decus.

Hinc tibi surget honos, mansuræ, & gloriæ
famæ,

Quæ tibi præclari muneris instar erit.
Perge tuis Patriæ studijs prodesse, Chronander,
Et tua post cineres fama superstes erit.

Honoris & amicitia contestanda ergò
apposuit.

NICOLAUS L. Nycopensis
Log. & Poës. Profess. & Facult.
Phil. p. t. Decanus.

Personerna.

Prologus.	Pulcheria.
Lutherius.	Delitius.
Diogenius.	Minerva.
Apollonius.	Medh sina Tre Döttrar.
Acolastus.	Juno M; Twå Döttrar.
Franciscanus.	Venus, M; Een Dotter.
Virginea.	Finæus.
Anabaptista.	Twå Brügsmän.
Milesius.	Militus. Bellander.
Philippus.	Justitius.
Hernander.	Medh sina Twå Tienare.
Medh sina två Tienare.	Simonius.
Galerius. Vestus.	Och hans Dotter.
Veterius.	Thais. Medh sina
Och hans Tre Söner.	Sin Soorvngas.
Divius. Politus. Martius.	Hilarius.
Englar Twå.	Decrepita.
Mors.	Epilogus.
Curatius.	Ser Argumentista.
Prudentius.	
Venerea.	Syra Bønder.
Delia.	(Gansedt Bondes Aden cy
Medh sina två Tienare.	nu Tryckes/ efter han nå
Augurus. Venatorius.	got widhlyffigh år.)
Themistoclus.	Een Råring.
	Twå Larvatores.
	Marcolphus.
Tilhoopa	LXX.

Prologus.

Högborne Grefwe Bras
he mechtighe

Sweries Drotz och Wår
Patron Nådige.

Wålborne Herre Gns
Kurck Sweries Råd/
Sampt Præsident be-
römligh/ Eders Råd.

Enle/ Höglärde/ och så Mån fromme/
Wållärde Studenter hilt upkomne.
Wålborne Frwer/ Dygdertike Husfrwer/
Sampt Kyste och åhretike Jungfrwer.

B

Wg

Wij tilbiude alla Wår tiensjt i Dagh/
Och bidie thet år Edher till behagh.
Hwarför wij framställa thetta Wårt speels/
Är noghsampt kunnogt ther om år ey fecl.
Förnåmbligh Bröllopsfäst Celebreras*,
Therför Comœdien och ageras*.
Hwars innehåld Jagh nu Edher kungör/
Hwilken och aldrigh war Agerat förr.
Ehtenskaptet aff många förtalas/
Doch wara åhrligdt/ thet wål förswaras.
A colastus låter sig bedragha/
Ät aldrigh willia här Hustrw tagha/
Men lesfwer illa bittida och sent/
Swijker/ bedrager mög Jungfrw framgent.
Apollonius will han intrådha/
Ät giffa sigh wara högsta wådha.
Dmsijder Han sin galenskap röner/
Når som G:V:th honom therföre löner.
Han blifwer till spott bindes och föres
Till Domaren/ hwar som then doth höres/
Han skall Ehta een Jungfrw som haar fått
Sin Horungar/ sigh till neesa och spott.
Apollonius och någre andra/
Bithi hans footspår the inthet wandra

Bithan

Behan lefwa Kyske/ Gudfri ch'igha/
Studera, achta sitt Kall Dag/ ligha/
Therfore G V D Homliden them ibror/
När han them fromma Hustru rbe kärar.
Trec Brödher vthwiſſa och medh godh skäl/
Ut then såsom sin Boek Studerar wäl/
Ihr beqwemligh till ärfullige stand/
Dch kan wäl tiena sit Fäderneſland/
Trec Gudinnor här och Disputera,
Hwillen skall få sägeren off thera.
Om en Frjare skall efftertrachta
Godz/ Skönheet eller och Dygden achta/
Them såsom Godz och Skönheet bedraghet/
Angra sigh/ ey lustigh vthgång tager.
Twenne här och een Jungfrw begära/
Then ene måst Korg och Kalffstin bära.
Sägz och hwadh en Jungfrw skall effter see
På then såsom hon skall Kärleek betee.
Handlas och om Enkioſtand korteligh/
Sedan så beslutas censfaldeligh.
Här öfwer en fore Summa i hafwa/
Förläter Oss om Wij något snafwa.
Fast wij medh lust och löne framföra
Theetta vårt Speel/ såsom i såå hör. /
Doch är thet icke alt een Fabel osan/

Offta så händer bland Qwinna och Man.
Togh går nu bort/ buddher them safarort/
Warer Dss gunstige hwar på sin ort.

Argumentum Actus Primi.

Echteskapet aff många försmådes/
Såres wara olustigt och hädes/
Dingenius thet först förstörer/
Zwillken och Aeolastum förfører/
Zans meening är/ at wara aidrabäst/
Om ingen Man were widh Qwinno fäst.
Echteskapsens medha/ Zan antechnar/
Qwinnonss ondsko han och så vprächnar.
Men honom förlägger Lutherius,
Medh hwilken håller Apolonius.
Eedan en Muncf sin meening vthtyder/
At Präst skall sigh Giffa/ han förbudet.
Nunnan berömmer och sin heligheet/
Såyer/ Giffa sigh är löfsachtigheet.
Men Philippus them refuterar,
Och vthi thenna saek informerar.
Omstider blifwer Muncden beslagen/
At Nunnan är aff honom bedrogen.
Skal iberför snopa/ på Benden lägglas/
Men vthaff Nunnan han doch vptiggies.
Anabaptisten sigh och framställer/
Om Echteskapet sådan dom fäller/
Zist wara hwarken Man eller Qwinna/
Zeter sigh til en wif Måka binda.
Vthan hwar Qwinnos person bör wara
Eens Ehta Zustru/ wil han förswara.
Doch hans meening wara förargelse/
Znyggas/ och een gross wilfarelse

Actus

Actus Primi Sena Prima.

Lutherius, Diogenius, Apollonius,
Acolastus^r.

Lutherius.

G V D H han stichte EchtenKapet först/
At två skulle vara Makar/
Hvilket ibland alla Stand är störst/
Infat måst för Tre Orsaker;
Först att Meniskian vthwidgas skall/
At icke Werlden vthödes/
Dch at theß flere hwar i sitt Kall/
Till en Ewigh glädie föres.
Ther til at man Hoordoms last wäl flyr/
Kyskheeten altijdh förswarar/
All löfachtigheet som een Orm styr/
Ther medh sigh från straff bewarar.
Såsom och at the inbördes tröst/
Dch hielp hwar andra bewijssa/
Hwar medh the lydha Gudzegen röst/
Sigh sielfwom til frögd och lössa.
Altså til thetta Heligha stand/
Kan man vthan Synd sigh gifwa/
Ingen vthslutes från thetta Bandy/
När han beqwemligh kan blifwa.

B ij

Doch

Doch firnas the Anabaptister,
Aff hwilke thet högt försmådes/
Såsom aff Munder och Papister/
Och andra som här förrådes.
Men sly een aff them kommer här mist/
En Yngling han medh sigh leder/
Then är bedraghen aff hans list
Doch machta tu tigh iagh bedher.

Diogenius.

Echtafstand berömmet tu machta högt/
Mig vudrar hwem tigh ther til hafwer bögte/
Men thet giora hafwer tu ingen skåa!
Om tu min Argument ransker wäl.
Ty Bözens wärd iniet G Vdh behagha/
I willa i thet stand öfwerhand tagha.
Men til kyskheten hafwer G Vdh behagh/
Som ståar i Andeligh och Werkligh Lagh.

Lutherius.

Wess tu ey kyskheeten är Trefald/
Med then första är Jungfrwn prydd
Andra när en kysk Mafa är wald/
Then tridie är Enkionnes dygd.
Fast tu kallar thet hoordom til spott/
Skrifften doch nogsampt betyger/
Echtafstand wara åhrlige och gott/
Dch at tu skamligen liugher.

Thet

Thet stichtas så vthi Paradtjs/
Adam/ Ewa en synd weta
Uff G Bdh kyshetenes Anda wifs/
Huru kan thet Hoordom heeta?
Ey Syndas när Jungfrwn taghet Man/
Therför skall man Hustrw söka/
Ey alleen at ond lust dämpas kan/
Bthan och Werlden föröka. .

Diogenius.

Men troo fritt/ swarlös tu migh ey finner/
När iagh alla skrifter wäl besinner/
Thet hafwer medh sigh stoor bedröfwelse/
Haat/ armodh/ kuff/ mödha/ förföljelse.
Paulus sägher then sigh Zustrw bedher/
Stoort Zwskors och sorg han sigh beredher.
Thet är sant/ när man sigh Hustrw wälter/
All sin frijheet han för trældom sälter/
Swär börda lägger han på sin Ryggknoot/
I Nåsan een Ring/ een snara på foot.
På benen en fiätter/ för Döran bom/
På armarne läncker/ han är och stum/
Men händer så at tu vthi Stadhen går/
Zil ewentyrs tu therför bannor får.
Hennes taal och swar thet är smee kachtige/
Ther medh haar hon tigh i kläfwan artige/
Hon gyclar och gildrar medh sin leetax/

B 49

D

Deh böjer titt Hierta hwart hon veckar.
Egideus talar om Dv nners krasse/
Then the til beweckta alltygh haa haffe/
Säger/ ingen ting i Weriden finnes/
Vthan thet medh qwinns soöt ord winnes.
Hwem är så wits/ läre hwem är så klook?
Som ey en qwinna kan göra stoör toot?
Hör man Exempel, om tu här begärer/
Adam, David, Hiob, Simson, Salmon, läret.
Hercules Jovis Son hwem öfwer man?
Ejckwål tiente han om phala och spann.
Hon twingar vth een falsk täär eller två/
Sedan skalt tu effter hennes taal gaa.
Elieft ropar hon/ ach wee/ ach wee/
Hon migh ey älskar kan hwar och en see.
Konung Attulph wille Rom förstöra/
Placidia monde thet omgöra.

Han gaff Honorio Italia,

Hwilket brachte Fröken Placidia.

Johannes Baptista bleff Zufwudt qw it!

Lagha Herodias medh Dansand sitt.

Torgil Knuzson afhög; på Stoet holms torg

Hans Hustru war orsaaft til thenna sorg.

Allsyriers Konung mächrigh och stark/
Zubadh sin Drotning/ och föll nedh på markt/
I fem Daghar hon til Spiran Kröntes/
Men

Men

Men märk af Konungen illa lönes/
Sitt Land och Rike han ther medh släppte/
Hon fängsladh honom/ och sedan dräppte.
Helega wulte Troja bleff förstörd/
Och många Meniskia fängsligh bortförd.
Etiopian Tais i Corintho leefte/
Mång skön Yngling hon til sig beweckte.
En qwinna Sardan palum bedroggh/
At han för Spiran Daed och teenen togh/
Wiste ther medh sitt Konunga Rike/
Opbrände sig selff/ och andra släkte.
Summa omöglige är om en qwinna/
Medh sin smedrige ord ey kan winna.
Fast tu hadde Hierta aff Ståal och Jern/
Doch gör tu ey hennes tårar mootwern.
Mannen styrer Land och gemeneman/
Men Zustrwn regerar Zonom förfan.
Sedan skait tu medh stoor wedermöda/
Sin Barn/ både tuchta/ klåda/ södha/
Doch hoo weet när tu hafwer som bäst giorde/
Blifwa the tigh til sorg/ och förtreet stork/
The kastas på Eld/ the hängias på Green/
Ära olydiga/ tigh til stoor peen.
Komma the til myndigheet och godh saal/
Kan skee the tigh småda för sitt omraal.
Får tu inga/ är ey mindre förtreet/

B o

Striffa

Skriſſten och här om nogſampt tala weet.
Sedan beſommer tu ſlemma Grannar/
The tilfoga tigh orätt och bannar.
Therför kallas Ehtaſtand en dinn Groop/
Swär all nödh och ſorg kaſtias i een hoop.
Men leſwer tu Dgiffte ſå äſtu frj/
För then wedermöda och tyrannij.
Hwadh meenar tu/ ſäger Jogh icke ſant?
Svara och nu/ thet bäſta ſom tu kant.

Acolastus.

Käre Maſter wij wete ey här om
At taala och ſwara i wår yngdom.

Apollonius.

Wij ſtå höra på thet taal i fälla/
Och låra off i then ſaak rätt ſtälla.

Lutherius.

Men låte off gåå bort på en liſten ſtund/
Tigh ſtall wål ſtrax ſwaras m; ſkål och grund.

Actus Primi Scena Secunda.

Apollonius, Acolastus, Lutherius,
Diogenius?

Apollonius.

GM Wij nu här om ſkola fälla Dom/
Zin meening mig ſäg/ och wål öfuerwäg.
Acola-

Acolastus.

När man min Mästars Skäl öfwerwäger/
 Hwem är så tolot som här mootsäger?
 Threföre skal Jagh aldrig Hustru taga/
 Emedhan iagh hörer sådan klagha.
 En hoo kan vthstå then möda och twång/
 Som Ehtenskapet föhrer vppå gång/
 Eller hwadh synes tigh om thetta werff/
 Är icke Ehtenskapet eens fördärff?

Apollonius.

Skall man G:Vdz Drning för ringa ting/
 Så emoot sträfwa/ och i synd swäfwä/
 Hwar wore Konung? Hwar wore tå vng/
 Hwar wore Mannen? Hwar wore qwinant/
 G:Vdh hielper draga Korset/ all daga/
 Wain i Wijn byter/ Ut tigh ey tryter/ Joh. 2.
 Och intet feelar/ när G:Vdh medhdeelar/
 Threför behaghar/ när G:Vdh så laghar/
 Intet försakta/ een Ehta Maaka.

Acolastus.

Ney/ thetta jagh migh ey kon inbilla/
 Antingen thet går wäl eller illa.
 Är icke lustigt Dansa på frj foot/
 Om Werlden och lyckan går tigh emoot/
 Men när som tu hafwer Hustru och Barn/
 Är tu fast satt i ett Jägare garn.

Apol

Apollonius.

Jagh hafwer nu hört/ han haat tigh förföre/
Men låt Oss bjuda/ si the framstrjdhä/
Tu wäl förfarer/ han sigh förswarer.

Lutherius.

Wachtar Edher at i ey förföras/
Aff thetta hans taal som nu här höres.
Sant är thet at en Giffte haar beswår stoort/
Men the andra ey bättre/ som är sport/
För Charybdin wilt tu tigh bewara/
Faller så i Scyllam, större fahra.
Nåp ligh leswer man from och Gudhsfruchtigh/
Vthan Edhenskapet rödlig/ ruchtigh/
Wee then Lensamma ty om han stielper/
Är ingen tilredz som honom hielper.
Twenne byggia wäl tilsamman och Boo/
Men Len leswer i ängslan och oro.
The Rabiner sadhe/ then sigh ey giffter/
Är en Mandräpare för sin bedriffter.
Ja Gudz Tufwar/ Laggens förstorare/
Wrängwisse och landzens förödare.
Hoos the Romaner/ then som Barn bekom/
Giel Privilegier fram för androm.
Athenienles gjorde thet och så/
Aff Lycurgi Jagh kan man thet förstå/
Tu säger qwinmans rådhy til ondt länder/
Thet samma och så hoos Mannen händer.

Män

Mäng om
När som
När som
Drottning
Melavaria
Bland No
När Cyru
Sin Gem
Hilstrina
Cleobula
Corintia
Calpurnia
Woro wiff
Jall språk
Jagh näm
Ty heller
Iberföre
Dwinnorn
Häll och
som är ögo

Tu taalte om
Tu finner ey
Alla stas i
Doch wärr
Prometeus
Sic han stap
Then Helg

Mång qwinna och til helsosampet styrcker,
Når såsom Mannen hennes rådhyrcker
Når som Konung Xerxes rådslogh/ så gale
Drotning Artemelia rådh för alt/
Melavaria sampt Modher hennas/
Bland Romerst Rådherar möde nämpna.
Når Cyrus om en wichtigh saak rådslogh/
Sin Gemåls Aspasia rådh moot togh.
Histrina Crinna och Hortensia,
Cleobulnia och Cornelia,
Corinteia och Argentaria,
Calpurnia, Baptista, Sulpitia,
Woro wisse och wål förständighe/
I all språk/ höglärde/ försichtighe.
Iagh nämpner ey the wisse Sibyller,
Ey heller the starcke Amazoner.
Iberföre G Vdh och offta befröner/
Qwinnorna medh högt förstånd man röner.
Gäll och säll som får en from Zustrw godh/
Hon är égons lust/ och styrcker eens modh.

Diogenius.

Tu taalte om en godh Zustrw och from/
Tu finner ey een/ Rees hådan til Rom/
Alla ystas i ett Raar man förstår/
Doch wärre och wärre/ så långt thet når.
Prometeus sitter i Caucafo fast/
Sör han skapte Qwinnan så ond medh all last.
Ihen Helga Skriffte ond qwinna och målar/
Medh

Medh these sine färgor och strålar.
Hatar man henne/ strax hon tå gräter/
Eller man henne högfärdas hon åter.
Straffar man henne förgiffit hon tå spyer/
Ingen styrer henne när hon är yr/
Ibland all Creatur som Jorden bår/
Intet så listige som en qwinna är/
Vättee är wistas bland Orm och Drake/ Prov. 21.
An hafwa en ond Zustru til Måte/
Spöör Socratem om Xantippe war herna/
Jagh hoppas han måste thet wist förnimma.
Romani kunde ey wärre finna/
An giffwa sin Dwan een ond qwinna.
Qwinnan först Synden i Werlden förde/
Hwarför wij alla Döden tilhörde. Syr. 25.
Therför Philo Eva namn så tydher/
At thet lifzens wee och sorg betydher.
Mången haffwer och sin Man förgifwet/
Bracht honom från sin wälfärd och lifwet.
Clytemestra Drottning hon ihel slogh/
Sin Man Agamemnon och thet wid logh.
Flavia och så dräpte Fabritium.,
Valeria sin Man Keyser Claudium.,
Theophania Keyser Romanum.,
Zoa och sin Man Argiropolum.,
Ja Swerics Konung Ingemarus wist/
Uphängdes aff sin Drottning med stoor list.
Zundra/

Zandrede S
Aff sine Z
En Indian
At Hustro
På thet the
Så jämme
Betoor tu
Som Sin
Quintus
Hooh sin s
Wadho sig
Säger Prop
Therför tro
Men een l
Onde Qwin
Et Keld/ x
Heristilla
Dräpo sin
Drottning
Sin Man/
Ja the, q
The finnas
Sara wredga
Rachel Eijfwa
Månge Cl
I Werlden
Ja then Ju
Zwa Dag

Zundrade Siuttyo Mån förgiordes/
Aff sinne Zustrw i Rom som spordes.
En Indianisk Konung then Lagh gaff/
At Hustrwn ladhes medh Mannen i Graff.
På thet the Skulle sedhan uphöra/
Så jämmerligh sina Mån förgöra.
Betroot tu henne någon hemligheet/
Som Sinsons Delila hon tigg weet/
Quintus Curtius och thetta förnam/
Hooß sin swelkfulla Hustrw Fulviam.
Wachta tig för then som ligger på tin arm/ Mich.
Säger Propheten/ anars gör hon dig harm. 7. v. 5.
Therför troo G Vdh alt/ och Werlden inset/
Men een lätt qwinna förtroo alzintet.
Onde Qwinnor äre och tiffrighe/
Ky Eld/ Wam/ Swärd Hydra så häffrighe.
Heristilla Prognos och Medæa,
Dräpo sin egne Barn sampt Altea.
Drottning Brunichilda lätte tagha
Sin Man/ Barn/ Modher/ Förstar aff Dagha.
Ja the qwinnor som rechnas Helighe/
The finnas och så mykit skyldighe.
Sara wredgas/ och Eva sin Man bedrogh/
Rachel kuffwa/ Bersaba annan Man togh.
Månge Clytemestrer man äm monde/
I Werlden så och Belides onde.
Ja then Hustrw tager skal förmoda
Ewa Daghar som ära honom godha/

them

Then första när såsom Bröllopet ståar/
Then Andra när som Zustrwn läggs på Väas.
Acolastus.

Ha/ ha Wor en sant som iagh tigh sadhe/
Säggs tu at han snart honom afladhe.
Apollonius.

Hey/ hey ropa en högt han får wel swart/
Aff hans åhra blifwer en en bjte qwar.
Lutherius.

Origines högt qwinnor berömer/
Och theras försmådare fördömer.
Säger at näst GVDZ/ så åstu plidri ght/
Zedra en Qwinna för orsaak wichri ght.
Aff henne åst tu född/ fojrat/ ålkat/
I tin owetenheeti skidit och tuchtat.
Ja hon för tigh haar lidit then nödhens/
At hon för tigh hafwer gått i dödhens.
Therfore Däcar them för olämpa/
Och theras åhrliga Namn för dämpa.
I medhgång the frögda/ hielpa i nödh/
I Siuldom the tiens in til eens dödh.
Ther som ingen qwinna är tilstådes/
Ther suckar een Siul/ qwidet och rådes/
Salmon siger then een Zustrw finner/ Prov. 18.
Aff GVDhi han wålsignelse winner. v. 22.
Glådhtigh aff tins yngdoms Hustrw och så/
Hon är glådht som een Hind täck som en Kåå.
Förlusta tigh och hennes kärleek/

Jon

Hon är tin Crona och ingen småleef.
Hon är tigh bättre än Guld och Märta/
Eitt hirs achtar hon ärla och särta.
För hennes skull får Mannen floor åbra/
Hon taalor wijsheet och tåcligh låra.
Then ädla Skatten sine Mans Liff länger.
Hon frögdar honom när sorgen tränger.
Som Solen lyser i Himmels fäste/ Sy:
Prödet then Gyllen stolpen sin näste. 26.
Een sådan skön qwinna war Susanna,
Sara, Rachel, Judith, Ester, Hanna.
Seer tu lagh taalor off then H. Skrifte/
Tu off Werldzligh Historier och Dicht,
Fast några qwinnor böra wäl lastas/
Wenar tu alle skola förkastas?
Ibland Männerna finnas Tuiff och seclum/
Förer tu samma seder i din Hiem?
Tu är och så snäll at Argumentera,
Som Lynat låter sig informera.
Wist haffwer tu Aristotilem hörd/
När han loes haer tu D yngielär an förde.
Tu berde sändas til Phalaridem.,
Dch berbergeras hoos Busiridem.,
Werldzligh Historier och vchsprudha/
Qwinnoarns wijsheet i werlden wifha.

C

Accurti

Accurti Drottning i Bolonien,
Betsolkade offentligha Laghen.
Pulcheria Werldz'ligh Lagh stiftade/
Then många Konungar annammade.
Nådgifwersta falla och Pompilius'
Ein Gemål/ sompt Augustinus, Justinus'.
Cassandra war i Philosophia
Förfahren och så Theologiå.
Disputerade på A cademijs',
Lätte rithgää en Boof De Scientijs'.
Hortensia i Rom thet beröm fick/
At hon Demostenem widt öfswergick.
Ja Semiramis then tu förtaalte/
Lagh och Nätt hålla hon strängt befalte.
Men hwij talar jag om thesse qwīner
Når jag Exempel här hoos och finer/

Drottning CHRISTINA
som nu Regerar
Swerjes Chrona/och hene
ne förmerar/

Gwem

Hvem är förständigare?

Kloofare? (gare?

Skarpsinnigare? Wältalis

Hvars förstånd är genom

all Werlden sport/

Til Ewiget beröm på hwar

och een ort.

När Hon gifwer ifrån sig

taal och swar/

Hvem är såsom sigh ey

högt föröndrar?

Lagh och Rätt skaffa weet

Hon gansta wäl/

Til lyckfampft föhra Krig
är Hon och snäll.

Kyrckior så och Scholer

Hon förmerar/

Bolligha Konster högt
promoverar.

Aldrich war Swerje för i
så stoort floor/

Gudh beware Christina
hwar Hon boor.

Mången haer och off troheet sigh förgiort/
När the sine Mån döda hafwa sport.

Såsom för Achilles Polixena,

För Sene ca then troigna Paulina.

Porcia för Bruto åth een Gelyalödh/

Julia för Pompejo bleff och Dödh.

Artemista

Artemista br
Dorack them
Min Hronik
Sofäst m/

Palu önför all
Oh wera gort
It nu gott at e
Soföier wa

Iu Dire/ S
Hulket G B

Edkastan är
En Ögitt tr
Dndt är slgh

Dich för
En syndar m

Föminna n
Iu oförkäm

Gack strop b
En then som
En Die fla

Räre/ Sw
Ney/ stic P

Håle nu ig
Min Præc

Artemista brände sin döde Mans been/
 Indrack them in; Wijn för stoor kärleek allez.
 Men Hedniske Skriffter nu en galla/
 Stadfast in; Gud; Ord aff Luffzens Källa.

Diogenius.

Paulus önskar alla wara som Zan/ 1. Cor. 7.
 Och wara gott ey widkomma qv nnan. v. 7.
 Ar nu gott at en hustru behaga/
 Så fölter wara ondt henne taga.

Lutherius.

Tu Däre/ Skriffien tu illa wridher/
 hwilket G Bdh doch ingalunda ladhher.
 Echastan är ey oåheltigt/ doch swäre/
 Een Ogiffit tränger ey nödan så hårde.
 Ondt är sigb giffia/ och ondt är at sty/
 Doch för Hoordom är bäst sigb Mafsa floy.
 En syndar/ men gör wäl/ then sigb giffier/
 Förnimma wty behaff Pauli skriffier.
 Tu oförstånd iagh achtar ey tict taal/
 Gack strax bort/ för tigh är ey min munnsaal.
 Ty then som E. hien. skapet förbiuder/
 Een Diefla lärdom han tå vlytyder.

Apollonius.

Käre/ Swara nu ästu så munnwiffgh/
 Ney/ sticl Pipan i säcken stat och tigh/
 Håle nu igen din store flabb och erwe/
 Min Præceptor förer Ehr in och vth.

G yi

Præ.

Præceptor skall iagh gifwa en skön släng
Äth then skälmen Herren/ så wäl som Dräng.

Lutherius.

Men/ hålt upp/ **G**uds Ord är skarpar/ än
Then som drager swärd/ komer på ofärd. (swärd
Digenius.

Mitt förriga taal hafwer iogh i pritts/
Een Narr tager Hustru/ och en wäs.
Ty moot een godh twisend onda finnas/
Then thet en troor skall min Ord wäl minnas/
När Phenix synes man godh Qwinna seer/
Sär wäl iagh will en tala medh tigh meer.

Acolastus.

Iagh följer tigh och skall thet förfächtat
Ingen bör taga qwinnan til ächta.

Lutherius.

Til häckle skal/ och komma igen häst/
När Swanē blifwer swart och Korpē hwijt.
Men hörer i dygdesamme qwinner/
Försträckias här intet/ men besinner/
At sådana **G**uds Ordz försmädare/
Sampt Dygderijle qwinnors frätare/
The komma på skam/ blifwa förtapte/
Guds Ehr förswarar som qwinnan skapte.
Hwadh kunde wara hederligare?
Aff Ehr föddes **C**H**R**I**S**T**U**s wär Frälsare.
Petrus rådher een Man skall öfwersee/

Menh

Medh hufu
Paulus förm
Dh ep offie
Dwiman sk
han kall Gh
Ja G Bb
Som förach
Dh the wä
Ep Eder/ m
Doch lper/
Förkändigh

ACT

Francis

Help G
Drosthe
Doch hälf
Som borde
In Präster
Dh Väner
Hwilten do
Wär heligh
Men iagh
Ät ty blan

Medh Hustrwens swagheet/ och åhra betee.
Paulus förmanar man skall Ehr hedra/
Dch ey effter sin ondsko förnedra.
Dwinnan skaptes aff Manzens Sijdoheet/
Han skall Ehr älska/ som sigh sielff alleen.
Ja G Vdh hootar alle Mån hårdeligh/
Som förachta sin Hustrwr Stammeligh.
Dch the wrångwissa som Ehr försmäda/
Ey Edher/ men Skaparen the häda.
Doch lijder/ Därar sådant taal föhra/
Förståndigha Mån thet intet göra.

ACTUS I. SCENA III.

Franciscanus, Virginea, Philippus.

Franciscanus.

Hjelp Gudh huru nu vthi Werlden skeer/
Dkystheet taar öfwerhanden man seer/
Doch hålft ibland the mån Andelighe/
Som borde lära the ometighe/
Ty Präster taga Hustrwr och Maaka/
Dch Väwens Statuter såförsaaka.
Hwillken doch är Christi Steååhällare/
Wår helighe Fadher och hielpare/
Men iagh/ medh mina Brödher helighe/
Är ey ibland the Dgudhachtighe.

G 44

Ey

Ey taga Hustrw Fall iagh ey tänckia/
Fast man en Junna Guld mig will tänckia.
Iagh lefwer som een Engel alt framgeent/
Iagh löas och Mässor bittida och seent.
Behoff min säng iagh vpstår och hwar Nöte/
Aff ber her thet all werlden haar syndat/
O Därrar/ som thenna wagh ey weera
Zill Gudz Rike/ men een annan leeta.

Virginea.

Za Brodhet/ iagh haar och orsoak flagha/
At qwinfolcken låta sig bedragha/
Ey the taga Ehta män vthan blygd/
Ey skämmas/ men hålla thet för een dygd.
Men tack skee tigh helighe Maria.
Medh tigh lefwa wij tycke/ heligha.
Ja så tycke/ helighe och froittne/
Som wij ifrån warre modder löff komme.
Wij fasta/ och vstå när Kiockan tw/
Sunga och låsa in til hon slår sw.
War ögon see aldrig på någon mann/
Men CHKistus är war Brudgumme försann.
Iagh troor at om Gudz war böön ey hörde/
I thenna Dag han Werlden förstörde.
Håll och säll ware then Jungfrw och möd/
Som lefwer i Closter/ och will thet döo.

Huru

Philippus.

Huru betyffar tu Virginea.

The som sig Giffa vara orena?

Ty vittnar icke Paulus at Qwinman 1. Tim. 2.

Blisfvet saligh igenom Barnsbördan.

I betöma Edhet Gudhachthigheet/

Kyftheet/ meenlösheet och oftyldigheet/

Bewijs aff G. Bdz. Dred hwarför tu en bör

Taga tigh Hustrw/ som een werldlygh gör.

Franciscanus.

Stora orsaaker migh ther til drifwa/

Om in eliest will them upslufwa.

Först vthoff Päven i Rom thet läres/

Hwars Lag som Gudz Dred aff oss högt ähres

Sedan i G. Bdz. Dred hafwer thet sin grund/

Deh är en någon menniskios påfund.

Propheten lofwar een ogiffte stöer namn/ Esa 56.

In Gedom/ Döttron/ ja een bättre hamn. v. 7.

Bättre gör een Jungfrew och een Enka/

Om the niet låta sikh förtäntia.

Echterskapet förhindrar och war böön/

War heligheet/ löfte och stora löhn.

Hwarföre berömas the Propheter.

Apostlar och så Evangelister.

Deh Kyrkions Lärare/ som sikh höllo/

At the en vthi theenna Synd föllo.

Philippus.

Tagh will tigh här på swara korteligh/

Iy tu äst förr aflagd nog grundelig. Statt

Skall icke en Rhta säng hållas reen/ Heb. 13. 4.
Bland alla stand på Jorden vthan meen?
Låås wål Pauli Epistlar til Titum, Tit. 1. 67.
Til the Corinther och Timotheum; Cor. 9. 5.
Ther medgifwes at en Bisp eller präst/ Tim. 3.
Må warda widh sin Rhta Zustrw fäst. v. 2.
Många helighe Mån hade maakar/
Them G Vdh doch berömer/ ey försakar.

Franciscanus.

Ken Giffi söker Verldzlige/ O winnans behagh/
Men een Ogiffi rådes G Vdh natt och dagh.
Rhtastand fyller Jordens wåningar/
Men wårt stand the Zimmelsta boningar.

Philippus

Din Narr/ kan den see Himmelens hydder/
Som ey på Jordenne blifwer födder/
Så länge haar tu Nunnan hoos tigh gömde/
Ne tu tin Logicam hafwer bortglömdt.
Paulus meenar mång Giffi sorg bedrager/
Doch ey at hans stand G Vdhi nishaghet.
Såsom then budne södhe: Jagh haar fäst
Migh Zustrw/ Jagh kan ey wara tin Gäst.
Ey är thenna orsaaken seer tu wist/
Men i lydha meer Påwen Antichrist.
Dåttve år/ säger han i sin Rriffter/
Zaa Twfend Zoorur/ ån präst sigh giffter.
Ne icke thet een stygg willfabrelse/
Aff tin Hoorewerd och förbannelse.
Owinnofödnert i ochså försmådha/
Ther medh theras Skapare i hädha.

Såsom

Efsom en Muncel vthi Meiffen sad her/
När the til Doop itt Pigobarn hadhe.

I dagh Döpt/ i Morgon dödt/
Om Halsen en steen/genast i fiön.

Men han Drucknade stelff vthi een floodh/
Sådan han på bryggian i Meiffen stoodh.
Doch fast i på Satan them wanåhra.
I Clostret i wål Runnan begåra.

Francisc.

Ney/ medh böön, faste/ leswarnes tystheet/
Leswa wü i heligheet och Fylstheet.

Philippus.

O Bdz Dred gifwer en ther om befallning/
Allså hafwer tu ingen försäkring.

Frå ein fasta/ tu fyller tigh medh Wån/
Dh leswer fräsligh som ett gode swijn.

I sälen O Bdz Rike för Peningar/
Neken then som ey haar föråhringar.

Fast i synas Englar och the bäste/
Doch åra Ebra hws Skötionåste.

Shenna tin Syster år wål ein Hooras/
Fast i här medh Orden åra stora.

Virginea.

Hielp Maria/ han vthskämmer migh nu/
Som lesiver så kyst och heligh som tu.

Philippus.

Sans icke Serhundrade Barn dräpte
Widh ett Closter/ och i en Dan slap...

ES

Sådan heligt eet hoos Pøher dølles/
Men meenen i at thet icke spørres?

Virginia.

Thet høfver iagh igh Brodher offta spætt/
Når tu om natten høfver til migh gætt.
Tu sødhe thet skall ey vppenbaras/
Hjelp O Vdh/ huru kan thet nu försvaras.

Francisc.

Tost/ tust Søster/ Gör off ey båda harm/
Kom lät oss flyh hādhan vthan alarm.

Philippus.

Nen bådha/ sågh hwadh hon medh mig tādte/
Effter tu henne tigha befalte?

Francisc.

Hon båd migh hem at Måssa Affconsång/
To nu høfwa warit här een tjoth läng.

Philippus

Ney/ney/ anhot war thet som iagh hörde/
Sågh sielfff hwadh tu lönligen framförde.

Virginia.

Wist är thet/ han høfver migh bedraghit/
Doch man Jungfrudom medh wäld borttagit.

Francisc.

O Helige Søster hwadh är för taal/
Tu är wijs to lott vthaff sorg och qwaal.

philippus.

Sågh tu/ lät man henne vthsäna fritt/
Tu høst/ eet och helga lefwarne titt. Vir.

Virginea.

Dissa scoban han haer *M*ässan sungit/
Hafwer han migh i sin Kammar emungit/
För wår Abbedissa sadhe han sä/
Han skulle lära migh *G*uds Ord förstå/
Doch Bibelen han aldrig i hand togh/
Bthän lästa och taalte om å skogh.
*K*yrkiones Lärare *O*uidius,
Han migh så lärde och *T*erentius.
Når Abbedissan kom/ han migh glöande
Bader sin *K*iertel/ at hon migh glöande,
Han smekra medh migh länge och pusla/
Til thes han migh på baron Kropp musla.
Når natten kom/ til sång han migh läcka/
Wij sofwe til thes sww slogh wår klacka.
Heela natten han medh migh så i sofer/
Doch icke ett Ord om *M*essis Böcker.
Dom ett liusligt samputtogh han migh på bery/
*G*uds weet/ iogh toör nu intet säga meer.

Philippus.

Hwadh höres om wår heligha *S*yster/
At wara hoos *M*anfolet henne lysier.

Virginea.

Then Skalken wäldtoogh migh/ beord/ rychts/
Sast iagh på sidstonne wäl samtychte.

Francisc.

Han lughet vppå migh rått skammeligh/
För then gerning är iagh friffannerligh. *Vis.*

Virginea.

Bidha här lifet/ en skall iagh lingha/
Barn och Wogga skall tigh öfweringha.

Francisc.

Gack intet Syster/ hwadh gagnar tiffwa.
Lät oss gåå til Mässan/ en här bläfwä.

philippus

Ney/ tin heligheet måtte nu töfwa/
Medh tigh lifet taala/ wij behöfwä.

Franciscanus

Hielpa migh Helgon/ at iagh kan slippa/
Aldrig/ aldrig skall tu migh meer klippa.

Virginea.

Här haer tu Barnet/ kom hñt och wogga/
Will intet samwetet ån tigh agga.

Francisc.

Iagh skall flagha för wår Abbedissa/
Tu skalt fåå höra een annan Wijsa.

Virginea.

Pytt/ Abbedissan och Iagh hafwa ett lagh/
Hon är tin Soora så wål säjom Iagh.

philippus

Ja/ ja/ Nogh är titt taal sanningen lifet
Men huru dierffdes tu drifwa sliftet?

Virginea.

Iagh sadhe en bör oss gå tilhoopa/
Han swarade tyst Syster/ en roopa/
Weest en icke iagh kan tigh förlåta/
Zina Synder på een Papperzplåta/ See

20.
See här Han gaff migh een lättn Zedel/
Sadhe ther är rätta Liffzens medel.
Om i willen then Zedel vplåsa/
Så skall han snart få een starkoe näsa.

Här låås Philippus Zedelen.

Jagh Franciscanus förläter och til-
gifwer min Kyska och Heliga Syster
Virginea, all then Synd som hon be-
gått hafwer/ såsom och then Synd
Hon här effter/ och nu medh Miggh
bedröfwa achtar/ och alt sådant gör
Jagh medh then Krafft/ såsom Jag
aff Wår Uldraheligaste Fadher På-
wen och i Rom bekommit hafwer.
Hwilket och i Himmelen gälla skall/
medh egen Hand vnderst rifwit.

Franciscanus.

Francisc.

Nu måste jagh heem/ ty til böödn ringer/
Och Abboten seer eh genom finger.

philippus

Ney/ hroadh hielper tu Stålamördare
Ein Zedel för CHRISTO wår Frälsare.

Es

Tu bedrager så the Genfaldighe/ (Sige.)
Medh hwars macht sker thet tu skrymme
Franciscanus.

Påwen i Rom hafwer thet macht gifwet/
Som är war wagh til Erwigga Lyswet.
philipp.

Påwens wagh löder til Helwets grund/
Men Ezkrlus är Liffens wagh i all stund,
Hwadh straff skall tu få för ditt bowery/
Såsom och skamochtigga Horerij?
Sij een Balberare iagh här sköper/
Migh lystet höra hwadh som han råder.

ACTUS I. SCENA IV.

Philippus, Hernander medh sine två Ges
fellar/ Gallerius och Vestus, Franci
scanus, Virginea.
philippus

TB Konstrjke Mästare/ godh råd giff/
Skall man nu stona theta stelmens liff?
Hernander.

Sågh hans brät/ han låas här Pater noster,
Dch önskar sigg vara i sitt Elester.
Stoor synd är skada sådan helig Präst/
At släppa honom synes vara bäst.
Francisc.

För the ord skall tu Himmels glädie få/
Min Zedel iagh sig gifwet thet oppå. **Phi**

Philippus

See hans heligheet om tu ey will troo/
Ty han hafwer här bådhe Kalff och Roo.

Hernander.

Haar hans heligheet ondt off sådan soot/
Nogh weert iagh ther til Medicin och boot.
Iagh will strax honom knäpa och snöpa/
Aldrigh skall han meer til Nunnan löpa.

Francisc.

Iagh hñe min Zedel/ Ewigh qwaal och weert/
Skalt tu få/ och aldrigh Himmelen see.

Gallerius.

Tro fritt/ thenna Muncken skall blifwa lächt/
At all hans kärheet skall wäl blifwa spächt.

Francisc.

Ach görer migh ey thenna oförrätt/
Syfter bedh för migh/ så slipper iagh slätt.

Virginea.

Plågsedh är när een Man til slet straff går/
At een arwinna honom vptiggia får/
Thet gör iag/ och på min knää/ myz stoor böön/
Iagh bedher i min begäran ey sön/
Läter honom böta til wår Kyrkia/
Ty synd är honom i grund nederyckia.

Philippus.

Tu är wist tokott ey tu sielff klagha/
Wadh iagh skulle honom straffa/ agha.

D

Wår

Virginea.

Wår gamle lærleef wigh thet til tvingar/
Iagh kommer ihogh hans wålgårningar.
Ey heller hade iagh thet kunnat täncht/
At i wilen honom stroffa så strängt.
Sedan om i honom så skamfåra/
I Elofret wå ey honom begåra.
Ja Abbet tiffan wår/ honom tå ey seer/
I min Kammar Skall han ald rig komma meer.
Therföre skada nu mina tåra/
Stoner honom som jämrar sig swåra.

Hernander.

Men huru skola wij honom skona/
Han haer ey een fyrck sig medh Karfona.

Virginea.

Tu/ iagh hafwer här een Guldkådia lång/
Then will iagh Ehr föråhra thenna gång.

Hernander.

Iagh then hift hon doger i min taffa/
Tu behöfwer ey medh henne brassa.

Virginea.

Slapper nu honom/ löser hans armar/
Swer off bådhå Et her förbatmar.

Hernander.

Ney/ och ein Riortel tu först til migh stånd/
Annars slipper han ey off thenna bånd.

Virginea.

Gårna/ här haa i Riortel och Tröya/ Aller

Allenast iogh får hafwa min Slöya/
Dspart skall wara alt thet som iagh haar/
Jamin Paita will iagh ey lemna qwar.

Hernander.

Bplöser banden thet medh han är fast/
Läter them båda gåå bort medh een hast.

Virginea.

Farer nu wål/ O Bøh gifwe Ehr lycka/
För i åren så godha och smucka.

O Bøhi skee läff Broder slapp denna twång/
Uldrigh gåå wi til råtta annan gång.

Galerius.

Hey/ Dryck spenningar wi åstunda/
Til förna slipper ra ingalunda.

Virginea.

Hår haer tu två Ritzdeler/ slapp oss bore/
Troo frutt iagh skall ey handla medh tigh brå.

ACTUS I. SCENA V.

Anabaptista, Milesias.

Anabaptista.

O M Echtenskapet här mycket taalos/
Doch sijet medh goda stia försvaras.

Zin hafwer ingen träffat lömningen/
Om thetta stand och råtta meeningen.

Dherför wil iagh sanningen kungöra/
D q Om

Om Edhet eliest tåckes then höra.
Väst är at hvarken Man eller Qwinna/
Litet sig til een wif Maaka binda,
Rehån qwinna hon bör hålla försönn/
Nått hwar och een för sin Ehta Man.
Mannen skall och thet samma förswara/
At hwar qwinna skall hans hustru vara.

Milesius.

Endoch tin meening bestyr ingen grund
I O Bdz Ord/ men är tit eget påfunds/
Icke thes mindre så framför the skåal/
Medh them tu meenar förswara tigh wål.

Anabapt.

To/ så wore större samdrächthheet/
Och icke så stoor wederrådigheet.
Så härstoges och thet stora beswär/
Som Manen för hustrun och Barnen bår.

Milesius.

Thenne bår är större förföhrare/
An alle the andre/ och swärmare.
Sågh migh allena thet minsta beskeedh
Bjhi O Bdz Ord/ ther tu stöder tigh wisth.

Anabapt.

To/ C & R Ihus säger/ som ey brukar skåd/
Then Menistia hon är migh intet wård.
Som ey för nåna skuld öswergifwer/
Hustru/ Barn och min Tienare blifwer.
Eer doch at C & R Ihus mig icke ff biffaller/
Men tin meening är rätt bara sqwaller.

Milesius.

Milesius.

E H X I stus meenar inleel at wiß böra/
Wära Hustrw och Barn från Oss löra.
Men han befaller oss älska meera
Guds Zeliggha Ord/ än een aff theera.
Eller menar tu skola medhgifwas/
Aff Skriffen/ sådan Hoordom bedrifwas.

Anabapt.

Min ord förståår tu aldriogh eller seent/
Iagh will at all ting skall wara gemeent.
Zå kan tu tänckia at ingen gör hoor/
Zy hon är hans Hustrw ehwar hon boor.

Milesius.

Tu är galen/ **E** H X I stus säger ju så/
I ut Rött skall ey wara fleer än två.
Gack bort/ Iagh wil migh ey så förnedra/
At iagh tigh meer medh mitt taal wil hedra.

Anabapt.

Iagh ey söder/ fast tu är grym och hård/
Zroo frite/ gott är haa Hustrw i hwar gård.
Ey behöffdes tå Sorgkläder ståra/
Når the tin Hustrw til Jorden båra.
Zy når Een dör/ haar tu Ziwgu igen/
Dch ochan Bröllopz kostnad hwar och een.
Zå behöffdes ey medh så stoor mödha/
Sin Hustrw/ Barn/ och Legosolck södha.

Milesius.

Snaska tigh bort/ stat ey här och krålla/
D ij

Vihan

Then beskedh wil tu doch moot biäbbla.
Du taalar twere moot Guds Ord clara/
Medh ingen Skäl kan tu tigh förswara.

Anabaptista.

Faar wäl/ fast skriffen synes mootsäna/
Doch är röttigi/ will tu öfwe wäga/
Du beswa Hustru i hwar Gård och Byg/
Ifrän then ena til then andra flyg.

Argumentum Actus Secundi.

En Sadher som skall aff Werlden lödhas
Looos hwilken Englar och Döden bjudha.
Sina tre Sener han til tigh rädder/
Studea en rådhan them befäller/
Eedhan til ett wist Räll och begifwa/
Och medh een dygdsam Maata befria.
Han befäller them sin Wän ihänder/
Eedhan döde han/ sitt Letwerne ändat.
Apollonius nu på reesjan är/
At tagha tigh Hustru och een Wän fär.
Acolastus will honom förfräckia/
I thet han mång sorger mon optäckia.
Gifwer annat råd/ hwilket är sabrligt/
Emoot Guds Ordning och så oäbrligt.
Apollonius thet ey behaghet/
Men i sitt ärande gode råd taghet.

ACTUS

ACTUS II. SCENA I.

Veterius och hans Tre Söner/ Divius,
Politius, Martius, Angeli duo,
Mors, Curatius.

Veterius.

Mine Käre Barn Jag Ehr hste kalla/
Jagh vill Eder nu sidst Gud befalla.
Siukdomen föröles min tjd är kort/
Jagh måste medh Dödhen från Eder bort.

Divius.

Än länge Ljff önska vilj vår Fadher bljudh/
Dss til stor tröst vchi vår Ungdoms tjd.

Veterius.

Zhet skeer nu ey längre fast man här rådhes/
Englar och Dödhen äro tilstädhes.

Mors.

Jagh Boghan spänner/ Ziertat Fringränner/
Tin Edlaste Skatt/ Bindh nu sivar godh Nat.

Angelus Primus.

Wä äre vthsände ifrån Zimmels högd/
Secundus.

Secundus.

Ät leedsagha Zonom til Ewigh frögd.

Veterius.

Kommer käre Barn räcker Ehr hand hste/
Hörer hwadh iagh sidst lærer medh stor stige.
Jagh tackar Ehr at i hafwen varit

D 44

Migh

ACTU

Migh alltidh lydigh och fördragie.
Giordt stora flit i Konster Boockligha/
I all dygders öfning siteligha.

Politius.

Wij tacka wår Fadher ödmunkeligh/
För sine wälgärningar dageligh.

Veterius.

Iagh förmanar i effter min affgång/
Framhården wihi thessa dygder mång.
Fruchter O Beh/ Studerer hans Budh och
Warer alla Meniskier til behagh. (Lag/
Glyh ondt Sellslap/ warer och sitighe/
För all ting warer och Enhåldighe.

Martius.

Wij effierfölia medh skoor flite/
Fadrens trogna förmaning/
Elsta Dygden medh högsta nit/
Bprichtighe i all ting.

Veterius.

En lemna iagh Edher min Barn läre/
Peningar och Guld som i begäre.
Doch bättre stätt i effter migh sinnen/
När i Edher alla rätt bestinnen.
Ty i kunnen Boockligha Konster wäl/
Hwar aff mången kall is Saligh och säll.
The äro bättre än Guld och Silfwer/

Bp

Bpbielpa Edher när lyckan hwälfwer.
 Ty Guld och Peningar snart förfwinnet/
 Men Konsten man altydh igen finner :
 Stilpo, Bias, thet nogsampt bewijste/
 När som the alt sitt godha bortmiste.

I bland alla Konster een kan lära/
 The Bookligha the förnämste ära.
 Ingen Konst haer så stoor nytta medh sighe/
 Säsom the/ när the brukas rätteligh.
 Altså bruker them til G:ds äbros namn/
 Fäderneslandet til främia och gagn.
 Så skolen i wisseligh effter min dödh/
 Hafwa rundeligh dageligit Brödh.

Divius.

Wä äbränna wara den bästa skatt/
 Som wär Fadher lär hafwer oss lemnat.
 Han oss til Academien skicka/
 Iher at Bookligha Konster indricka.

Veterius.

Men Käre Barn/ ett än tillbaka ståår/
 Som skall grant achtas i ehr Ungdoms ähr.
 Eliest blifwer älderdomen lång/
 Ut lefwa i dageligh ängest och twång.
 Nämbligh/ när i skolen Hustrw tagha/
 Seer tå nogha til hwem i behagha.
 Så behöfwes man sigh wäl förefeer/
 Ty när skedt är/ får man ey ångra meer.

D v

Altså

Altså bedia G B D H/ Skolen i lära/
At han from Maaka wille beståra.
Ez skall Skönheet eller Egodelar
Edher beweeka/ om Dygden feclar.
Altså för all ting uppsöker Edher/
Hwar sin dyadesam Hustru/ iagh bedher/
(Ez Dygd och Ähra är bättre än Guld/)
Hon blifwer sin Maaka trogen och huld.

Politiu.

O min Fadher blifdh/ Wij skola aletidh
Litt råd wäl gömma/ Oss til stoor fromma.

Veteriu.

Min Granne låter nu strax hje kalla/
Iagh will Ehr näst G B D H/ honom befalla.
Til edher min Naboos är mitt begär/
I willien bejaka vshen beswär.
Wara mina Söners Förmyndare/
Efter min Dödh Theras Förswarare.
Medh Ord och Råd så lagha och göra/
At the sice 2efwerne wäl vshföra.

Curatiu.

I alt thet Iagh kan/ hielpa Them försann/
Görs min sicut måsta/ Them alt til bästa.

Veteriu.

Låter them än någon tidh Studera,
At Theras förstånd förtåffras mehra.

Sedan

Edan hwar och een til thet Stand styrelia/
Som Edher synes och The samtyckia.

Hafwer också upseende nogha/
Medh hwem the sikh i Echteskap fogha.

Tagh pålagget edher Söner Räre/
At i honom lydachtighe äre.

Reker til Academien igen/
Görer edher högsta flit hwar och een.

Farer nu wäl/ edher iagh aldrig meer/
Medh min Dgon fögligh/ i werlden sect.

Martius

Ach Fadher lär/ som Wår tröst är/
Gör edher Dödh/ liftha wij nödh.

Veterius.

Gräter en/ fast Daghen är lång/
Måste wij Afftonen wänta/
Hiertat springer och gör migh bång/
Far wäl. O Dödh will migh hämpa.

Divius.

Wij önska wår Fadher bland Engla Ehoor/
Dmsider möta Oss til glädie stoor.

Som Fadher badh wij oss strax begifwa/
Til Academien ther att blifwa.

Mors.

Tagh blifwer hoos Tigh och intet
bortgår/
Dö

Och stuter nu til/tu måste på Bäär.
Jagh vndrar hwij Menniskan bra-
skar stoort/

See huru snart thet är medh Henne
giorde.

Alltså bet incker Edher granneligh/
Jagh solier Edher alla Dageligh.

Primus Angelus.

En Siäl Wij sänge/ låt oss nu sunga/
Dif glädie och frögd medh ljufligh Tunga.

Uffcorckas skola tå medh sigt/

Chwart man seer hüt eller tyt/ cz.

Then Psalmen til Endan.

War nu glady medh Oss tu Saligha Siäl/
Weridzens nödhä haar tu genom gäit wäl/
Tin möda och sorg Wij nu ombyta/
Glädie skall ey til Ewigh tijdh tryta.

Secundus Angelus.

Edher som quaar lefwa Wij förmane/
Dinwänder edher från Syndzens bane.

En skola wiß edher wiß alla släet/
Til Himmelen föhra på samma säet.

Alter.

Lätt opp tin Portar EHXIste Frälsare/

Alter.

By Wij komma nu medh tin Tienare.

ACTUS

ACTUS II. SCENA II.

Apollonius, Acolastus.

Apollonius.

Wadh betäncker tu vthi titt minne/
Hafwer tu ännu titt Galna sinne?

Acolastus.

Min förre meening skall iagh förfächta/
Ingen Qwinnos Person wil iagh ächta.

Apollonius.

Annat iagh täncker och reeser nu bort/
Iagh skall migh befrija/ rätt innan kort.

Acolastus.

O stackar/ tu skyndar til titt fördärff/
Hör hwadh iagh säger moot thetta titt wärff.

Här til haer tu lefwat lustigh och glaadh/
Men nu kommer tu i annat Karbaet h.

Fast tu nu är lustigh/ medh Munnen leer/
Innan kort tu gräter och fläppar meer.

By först skall tu Dyra Kläder skära/
Och them medh tigh strax til Brudhen bära.

Ja/ Hon tor wäl wrjdhä Näsan på sneedh/
Om Guldkädior/ Ringer ey hänga widh.

På skall tu Henne som een Gudinna/
Tilbedia/ knäfalla will tu winna.

Kan skee hon wäl peekar finger och leer/
Ach tin affecter. Kläder och hwadh meer.

Medh

Medh iagh weet hon många lyte och fecl/
Men sielf är hon ostraff i all deel.
Satt hon i hierat til tin böön iakar/
Medh Munnen hon doch offra för iakar/
Ty Jungfru häller sin Wahrer dyra/
Man skall offra tilbredia och syra.
Domsider när hon tå mond' samtycka/
Tå tilstundar först/ hör/ tin olocka.
Ja tå bekommer tu stora sorger/
Echterskapet haar många tomma Korger.
Stundom hufwer tu kött doch intet Brödh/
Pungen är toom, tu måste lida nödh.
Doch skall tu köpa alla Hrosser/ (ver.
Gärd/ bord/ bäncker/ sänger/ Häst och Kras
Drex/ kellar/ sleff/ skeeder/ trogh/ pannor/
Fönnor/ flaskor/ Dytter/ saot och kannor.
Fönster/ Gruter/ häckler/ kräckler/ lister/
Kärner/ gåås/ koo/ soo/ och hvad som brister.
Tu måste och köpa een Sponewagn/
Men kan doch stes ther medh görs intet gagn.
Påga/ Dräng/ skall tu i tiensk annamma/
Köpa tigh Wagga och skaffa Andma.
Barnen roopa Maat/ Drieka och gråta/
Göra skaleheet i hwar wrå och låta.
Hustrun hon bannas och låter illa/
Ehwadh tu taalar will hon en gilla/
Tu wrjdh'er tina Händer/ haår och så/

Snstae

Önskar tigh wara Tusend Måjl ther frå.

Ney Brof/ tu måste lifskwål blifwa qwaort/
Och låra hwadh thet Käster Kallas Gahr.

Når tu these Ord grane wilt besinna/
Een Narr låter sig widh Hustru binna.

Apollonius.

Käre halt ypp medh thetta titt squaller/
Tu gör een tofott medh sådane raller.

Jagh weet thet haar medh sig möda och hoot/
Skallman therför ståå GvD; sticket else moot.

Fast tigh vnder tiddhen sorgen tränger/
Beechman GvDh så warar glädien länger.

Hår om jagh en taalar widlöffteligh/
Tu är tilförna aflagd grundeligh.

Acolastus.

Ney/ här medh åstu ey tin möda qwice/
In warre haar Jagh på Registret mite.

Bthläggia skall tu både tull och Skatt/
Udrigh åstu säter Dag eller Natt.

Sougden pantar bore thet tu kan förwårfwal/
Såå tigh hielpa/ men många fördårfwal.

Men wårsta plågan ån til baaka ståår/
Thenna gör tigh wee och fleere gråå Håår.

Om tu fåår een from Maaka och Qwinna/
Så kan thenna sorg något förswinna.

Men hånder tu fåår Kantippes Syster/
Frå tu är gladh/ Son nå wår lystes.

3 all affecter är hon grym och wreedh/
Hon taalar och swarar vthan besteedh.
För itt Ord geer hon tigh itto igen/
Lijkwäl will hon heeta Käraste Wän/
Een frågas hwij han sin Dotter loffrade/
Til sin högste Dwän? Han strar swarades
Iagh kan honom aldrig wære göra/
In honom een ond Zuster uiföra.
Du skalt affbedia fast hon än bryter/
Hon tigh wäl offta klipper och snyter/
Högre flögen tor hon til sigh tagha/
Sampt Hwifbonde kastet alla Dagha.
Kan stee tu wilt rå biuda sakra wäl/
Troo fritt hon tigh fölter i hamn och hääl.
3 Maat och Drieka wara kräseligh/
3 Kläder will hon lefwa prächteligh.
Hon behager wäl offta nytt Maneer/
Hwar Penningar tags hon ey effter seer.
Mången haar sin Man på olycka bracht/
Medh sådan säfängeligh Präi och prächt.
Summa/ Hon wil gåå säsam een Engel/
Men kan stee tu skalt gåå som een Bengel.
Iagh taalar ey här om Dögdsamma qwinnet/
3y håll och säll är han som then finner/
Men iagh rådes at iagh then ey finger/
Om iagh nu bore på Frilerij ginge.
Altså säger iagh Zysten sadhe rått/
3a han

Tå hon brulade thetta Ordsått:

Ein gutter mat ist eignær leib/
Dar vmb hut dich Hærr vnd nimb fein weib.
Apollonius.

Tu taalar wål myck ic doch vthan grund/
Man får dygd sam Hustru i alla stund.
Acolastus.

Ja/ hoo weet om tu een sådan möder/
Får tu een Glæd är ingen böder.
Ey får tu henne strax fortborebne/
Fast titt Echienskäp monde tigh förtryta.
Wachte tigh när tu än åst på frÿ foot/
Warey til sin olycka sielff een root.
Ofwergiff thesfor tin Aresa och gäng/
Annars söhrer tu tigh i sorg och bång.

Apollonius.

Käre sågh migh haru tigh behagber?
Efter tu icke tigh Hustru tagher.
Acolastus.

Hör på/ Jagh will seya tigh mitt anslag/
Ästu kloof/ så är thet tigh til behag.
Jagh will wål Frÿja på Orter många/
Men ingen skall migh i Nätet fånga.
Hwar iagh kommer will iagh haa Fåstemöd/
Ther til Maat och dricka/ för w in Hast höd.
Jagh lirkar medh Jungfrwn som iog kan bäst/
Hoo weet/ Om Natten ligger hon migh näst.

E

Jagh

Iagh lofwar stoort effter Frjares art/
Men iagh håller icke een Tusend part.
Hwadh Jungfrwn hafwer som mig behager/
Medh sööt Ord lag thet off them bedroger/
Om Morgon sagher iag/ (taar på min hatt)
Står i frisd Jungfrw/ Gudh gifwe god natt.
Hon beer igen komma medh sööt orde/
At hålla min lofwen som iagh borde.
Ja/ Ja/ sagher iagh/ och i hieetat leet/
Ken Eftin som någon tindh kommer thet mees.
Ther medh reeser iagh på en annan ore/
Drufwer somma speel/ och thet går alt fore.
Ther med plågas Iagh wål vthi hwar Gård/
Iagh stöler intet fast tindh en år hård.
Du hwar Jungfru täncker; han blir wål minn/
Therför iagh plågas går iagh vth eller in.
Så skal tu lära tigh Hustrw söla/
Sin sorg förminnska och glädien öka.

Apollonius.

Iagh hörer tu är een Naatlingare/
Thet är stoort Kall wara een Lismare.
Du äst rättte Karlen som iagh förstår/
Emj wårom Frjare så länge han nåbr.
Når tu kommer til migh skal iagh tigh plåga/
Medh een stöör/ hwar tin Böy skal itt pund
Ja/ om Jungfrwrna wille lyda mig/ (wåga.
Eclulle the dragha hwart Håar vthoff tigh.

Oh

Och stäta vppå tigh sin Kläck och theent/
 Och ställa tigh i varmt nattvattn wäl reent.
 The skulle tigh så pliska och rissa/
 At heston skulle Baal til vithrista.
 Een sådan plägar man kalla Bynriwe/
 Så honom Närke ghan för Jungfru hwr.
 Omsider när hwar Stad Jungfru är weed.
 Huru wil tu få Maat medh sådan seedy.

Acolastus.

Weest tu en herru Lapparna göra/
 Sitt hws the offta fintta och föhra/
 Sedan wil iagh migh på Bygden gifwa/
 Samma Puff skall iagh och ther bedrifwa.
 Uttså fölg migh/ gott rådhy iagh medhdeklar/
 At hwadh som gott är off intet feklar.

Apollonius.

O Däre/ omsider blifwer tu arm/
 Då blyjes tite Samweest gör tigh stoor harm.
 Uttså öfwer giff thetta stora flärd/
 Fölg mitt rådhy ty iagh söker tin wä: färd.

Acolastus.

Ney/ fast tu wilt bedia eller påcka/
 Een Narr låter sigh til Galgan locka.
 Troo friet omsider tu min ord wäl sannhet/
 När Cornelius drager/ Zustrwn bannet,
 Therefore the sammanlikna pläga/
 Zustrwn och äldren är löf at ägha.

E H

Zy

Ty älderdomen alla ästunda/
Men sedhan ljedes han ingalunda.
Saar wäl/ Jogh går och bort til at frisa/
Men Bröllopsdaghen skall iogh ey bjsa.

Apollonius.

Ell här möter migh en förständig Man/
Til mitt wärff han migh godh råd h gifwa kan.

ACTUS II. SCENA II.

Apollonius, Prudentius.

Apollonius.

Gäll säll/ Uch hörer mitt begär?
Jogh bedher i migh råde/
Jogh wil migh sölia een Wän lär/
At thet skeer vthan wåde.

Prudentius.

Titt vpsät är Gudlige och sienlige/
Hwar tu thetta i acht tager/
Om thet tigh nu är wäl bequämlige/
Ty möda thet medh sig drager.
Om tin älder tigh thet til kallat/

Wil iogh tigh först här til spöria:
Samtyckia och så tin Föräldrat/
Och tu kanst Hustrw försöria?

Apoll.

Fadher och Modher samtycke i gåår/
Förwisso iogh säggher Edher/

Est

Ett åhrligt Åmbee jagh föreståår/
Gifwer nu godh Nåd/ iagh beder.

Prudentius.

Dygd/ åbra skal en effterfijla/
Andra säfång ting försaka/
Skalt och binda tigh til tin lifla/
Om tu wilt hafwa from Naaka.

Ty rächnar hon fleer ahner än tu/
Plågar gemeenligh tilbåhra/
För ett ord gifwer hon tigh wål sin/
Hennes Glåche tigh och wanåhra.

Ty Vulcanus een krookryggiot Smeedh/
Venus för Zustru vthroopa/
Men hon bleff honom omsider leedh/
Ty the tiende ey tilhoopa.

Therför Cato wåsligh nekade/
Tå Pompeius låt förenimma/
Sigh ålsta hans Dåtter/ swarade:
Sådant kan sikh istet rimma.

Sedan mårel: Wile tu wara i roo/
Båst år medh sin Lijle wandra/
Bng och gammal byggia swåre wål boo/
Ty the åra moot hwar andra.

Ther til följer osåmia then nöddh/
Ofrechtsamhaet och misstancelar/
Then Bnge wånter thens Gambblas Döddh/
Then eene then andr' förachtar.

E ti

Flyp

Fly en Spisfundigh och fast Laghloof/
 Annars skalt tu wål förfara/
 Hon håller en wiso Man för stor toof/
 Wäst är snäll/ einfaldigh wara.
 Modrens Seeder tu wål vblecta/
 Effter the henne vpructa/
 Brudens sinn skalt tu och wål weeta/
 För ett ondt Rychte och fructa.
 Sööl tigh Hustru aff hederligh Slächet/
 Som tigh wål styrkia och främia/
 Ther aff blifwer tu sumeer vpwächet/
 Förmebra tite stand i säma.
 När tu thetta ochtar ideligh/
 Och G:Beh medh stadigh böön ährer/
 Så må tu förmoda wisseligh/
 G:Beh tigh from Maata beskärer.
 Apollonius.
 Mycken tack/ Jagh håller Ehr wördigh/
 Til alt thetta iagh sameycker/
 Jagh går bort/ gör migh reesefärdigh/
 G:Beh wist migh hielper och styrcker.

Argumentum Actus Tertij.

A Colastus til en Jungfru Fröar/
 Aff falsk hieten/ ty hon henne hjar/
 300

En lare
 Omföda/
 Och han
 för thet
 Venus och
 Ther medh
 Cupido följ
 At vpructa
 Tere studen
 Infalligh
 Ther följ
 Ther wäl
 Acollus h
 Huru han d
 När han fä
 Dejer the
 från L:Des
 Och sin gal
 ACT
 Acollus
 li med
 Jag
 Huru lo
 Henedro
 Ett här

Han lurar från henne medh södt orde/
 Guldädia/ Armsand/ thet honom ey borde.
 Sedhan han henne mykit baardanter/
 För thet han bleff medh henne bekant.
 Venus och Delia skälla här Jacht/
 Thet medh the fånga en Jungfru medh macht.
 Cupido följer och medh sin Bogha/
 He vptände bland them Kärlecks Logha.
 Tre Studente här sedan framtråda/
 Uskilligh Stand willia the beklåda.
 Then förste blifit präst/ then andre Krigsmans/
 Then tidie Jurist och tagerienst am.
 Acolaus här skräpper och skræter/
 Zuru han dige medh Jungfruerna byter/
 När han så mykit ifrån them tagher/
 Reeser thet medh bort/ och them bedragher.
 Från Ehtenskapet han och så flyker/
 Och sin galenskap pröfar och dyrker.

 ACTUS III. SCENA I.

Acolaus, Venerea, Cupido, Venus, De-
 lia medh sina två Dienare/ Augurus
 och Venatorius.

Acolaus.

Jag är lustig/ Mig Werlden behagar/
 Ty thet går/ som iagh wil/ alla dagar.
 Natu nu kom iagh ifrån een lustigh Damm/
 Then bedrogh iagh/ Hon bleff igen eepsam.
 See här; Krager/ Skiorter och ströffingar.

E i v

Gläncke

Sländte hon mig och tårepennigar.
Om Jagh än hadhe hennes Särct begär/
Hadhe hon ey nekät; Jast huru färt.
Effter migh ståår hon tinter och gråter/
Ljupa fritt/ aldrig kommer iagh åter.
Sycker tigh at tu lydhert något meen/
Så torckta tigh wål medh een tegelsteen.
Sij/ här kommer också een Jungfru skön/
Hon skall och betalas medh samma löhn.
Hon bår een Guldkädia på Halsen sin/
Förr än Wij skillas/ skal then blifwa min.
Var wälkommen tu min hiertans Lilla/
Ingen i Werlden skall oss äthskilla.

Venera...

Sij/ myckie sällsamt han medh mig bår gör/
Ty Edher Person sagh iagh aldrig förr.

Acolastus.

Jagh blifwer hoos Ehr een Dagh eller sju/
Nogh skolen i migh lämna/ skön Jungfru.
Wecten i ey Jungfrun och Bngerswån/
Blifwa wål snart lända/ min hiertans Wån

Venera...

Jagh befordrar Edher til thet bästa/
Så länge edher här täckes gästa.

Acolastus.

Hafwer tack/ ty thet är min seedwane/
Wara

Vara lustigh/ komma frögd på Bane.
Mite åbrände wil iagh afläggia först/
Hooß Edher min lustigha frögd och tröst.
Ehwar som iagh seer runt werlden omkring/
Behoga i migh öfwer alla ting.

Äldriggingen Jungfrw haer iagh här till/
Begärt eller älskat/ min Docka Lill.

Äldrig hade iagh tilförrende tänckt/
At kärleek skulle så miet hierta fränckte.

Nu förståat iagh at Poeten är sann/
Thet Cupido öfwerwar Gudhen pan.,
Mars flaghar sig öfwer kärleekens Bogha/
Jupiter hans macht/ Vulcanus hans Logha.

Men äldrig hade hon them så hårt spant/
Som han nu miet hierta hafwer fringrant.

Kätt sighes: Héroules snarre bindes/
Och Hydra, än kärleek öfwerwinnies.
Iagh vnder ey Iphis sigt förgrorde/
At Anaxarete gaff spösk orde.

Som Euce adas brinner miet hierta/
Jung'n thet slochnar/ vthan i båtra.

Venera.

Hwit är han så häffigdt til migh vpländ/
Effter iagh är honom så obekänd/
Til thetta hans taal iagh ey swara lan/
Til ewentyrs iagh faår een annan Man.

Acolast.

Hwit vnderen i här på och thet säpa/
E v

När som i Kärleek; krafft öfwerwäga
 Een Yngling älskad; så hårdt/ i Arteen.
 En Jungfrew beläte aff Marmorsteen;
 Clenodier han thet föräbrade/
 Medh Kärliche Ord och uttaalade;
 Men när som the honom thet neekade/
 Bless han aff sorg dödh och affömnade.
 Skal iagh ey meer betagas aff Edher/
 Som är Venus til Kropp och Sedher?
 Ja/ säsom Ipiron tā June logh/
 Yprändes til Ebe mitt sinne och hogh.
 Först iagh sågh edert ansichte klarat
 Druckte iagh edher käraste mara.
 Ther til edhra Dnader migh beweckla/
 Doch måst Ehr Dgon som Stiernor lecla.
 Påmånga orter hafwer iagh warie/
 Doch aldrig så deyeligh försöhre:
 När iagh skodar alla edra lemmar/
 Som skön Cristal hwar och een här glemmar!
 Ach Delia vthståt tin Klätt til jacht/
 Venus fölg nu dh/ sänga Jungfrewn medh macht.
 Ach Cupido tu äst lufwål then Gndh/
 Som migh kan gifwa skön Jungfrew och Brawd.
 Ställ an tin bogha som intet slår feble/
 Skut strax hiertat/ doch at thet blifwer heelt.
 Wiswer godh swar annars; iagh beswimmur/
 Iagh troor iagh lefwer ey mångs rummar.
 Men sis/ Venus, Cupido, Delia,
 Kon, mo här/ ey blifwer nu swärs friga.

Delia

Delia.

Etenare strax garnen här veshällert/
Achiet på/ låt see/ hoo Jungfron fället.

Augurus.

Gudinna/ thet är giordet/ här wil iagh ståå.

Venatorius

Widh högge Armen wil iagh achta på.

Venus.

Jagh jaghar nu fort/ hon skal förnimmas

At iagh är een stor kärleek; Gudinna.

Cupido.

Når hon är fast/ Jagh tå Boghan spänner/

Och Hiertat med stor Kärleek fringränner.

Acolastus.

Ach lustige/ Nu går effter mitte begår.

Fast är Jungfron i Kärleek; garnet här.

Hwadh säger Jungfron/ wil hon veshloftwa?

Wist är hon fången medh kärleek; klofwa.

Venera.

Hwadån kommer thet at iagh så båsvar/

Stor kärleek; logha öfwer migb swåsvar.

Fångat är iagh/ mitte hierta thet är spånt/

Snarligh bleff mitte moadh till kärleek vptånt.

Ach Venus, Venus, tin mache hon är stor/

Öfwer all Creatur på Jorden boor.

Wist är Cupido i Sällskap medh Ehr/

Låter honom inset skuta migb mecr.

Fut

Til ewenturs at i mich beswiffa/
Kärlecken plågår hje och tje wiffa.

Acelaftus.

Ach ney min Lillia/ thet skal aldrig skee/
In til min dödh wil iagh kärleek betee.

Jogh wil för edher i högsta nödden/
Wägga alt mitt godj/ io gåå i dödh.

Swarer doch omföder min Jungfru blidh/
Förlosser migh ifrån min sorg och qwädh.

Cupido.

Seedh Henne ey så mycket om thetta/
Min Joghå han skal wål thet vthrätta.

Hey/ wilt tu ey låta tigh beweecka?

Thenna piff skal intet medh tigh kecka.

Venera.

Ach Cupido tu äst een Grym tyrati/
Siut intet meer/ iagh wil nu hafwa Man.

Edher iagh begårar ey försåakat/

Behan lofwar Edher och bejaakar.

Jogh blifwer een trogen Wån i all fund/

Swiwer här på min hand aff hiertans grund.

Cupido.

Io/ Seer i thet/ Nu wil hon wål gärna/

Giffa sigt/ ingen kan moot migh spierna.

Kommer alla som för Kärleek ljdha/

Jogh skal edher hielpa aff then qwädh.

Sloder

Venus.

Slodar ; ingen Jungfru så kyss finnes/
Ne hon ey aff min Skott öfvervinnes.
The tänckia wäl dölla och blifwa qwies/
Men iagh öfwar doch Regimentet milt.
Iagh stiger in genom Nurr och fäste/
Dch storwar ädleste Jungfruns näste.
På hon ligger säler och minst täncker/
Medh mine skott iagh tå henne kräncker.
Thersför komme til migh hwar Bngerswän/
Som wil hafwa een lustigh hiertsans Wän.

Delia.

Läter oss gåå bore/ ty thet är beståle/
Jungfrun är i thenna Dråbningen fäle.

Acolastus.

Större säger bekom iagh nu försann/
In Alexander som Darium wann.
Thenna här Dagh bödr medh råttas fjras/
Dch vchi hwar Almanach inskrifwas.
Nu dansar milt hierta/ milt bröst stunger.
Migh tycker iagh hörer Engla tunger.
Iagh tigh samptager min Lillia och Kloof/
Allena tigh önskar iagh wara hoof.
Speela upp/ Iagh förskyllar omaaf Hans/
Min Kärsta och iagh trådha nu i Dans.

Vers.

Veneres (När Dansen lyckas.)

Ne wistas hoos edher är migh ey swårt/
Huru snart skal nu stää Bröllopet wårt.

Acolast.

Om Fiorton Daggar min sköna Jungfru/

Veneres.

O Vdh gifwe then Daggen wore rätt nu.

Acolastus.

Jagh måste thes förinnan reesa bore/

Veneres.

Ach bedröfwer ey mitt hjerter så hårdt.

Acolastus.

Min Kärsta behöfwer ey lätth: nödh/
Gå mig til Kärleek: teckn Ehr Guld: käd: röd.
Så äffta iagh seer vppå the Länker/
Strax iagh så min Lillie Noos påtäncker.

Veneres.

Ja gärna/ Fast hon än wore bättre/
Witt Armeband iagh och på Ehr sätter.
Behi Waak: och Dröm komma then ihoog/
Som Edher senest Kuste och Samptoogh.
Faar wäl/ O Vdh edher påreesan beware/
Dröyer ey länge/ men waxer snare.

Acolastus.

Gack/ gack/ Jungfru Fuit och mödomlöds/
Tut förgylta slagg: saat/ wåp/ toola och dröds.
När man kan segla och ridsa medh Håst/

J Him

3 Himmels Skyn/ kommer jagh här näst.
The skrifwa: Quinsollen troo mykt lätt/
Sannerligh the säpa så ganska rätt.
Hon sägh imigh aldrig medh Sogonen förr/
Lätwål troor hon migh och alt thet iagh gör.
Th vnder är the offta bedraghes/
Efter the medh Orden så snart taghes.
Hörde i gott Foleth/ at iagh här sadhe:
Wilia henna skändia alt thet iagh hadhe.
Men iagh wil icke mine gamble stoor/
Wegifwa för henne/ om hon rätt troor.
Jagh wille icke Echeenskap ingåa/
Fast om jagh siw tunnor Guld kunne fåa.
Hon är mig så kär/ som siw Yrhammars slaz/
Jagh älskar henne hwarken Natt eller dagh.
Man sägher: mången han älskar Erwillet/
Om han thet medh kan bekomma Gullet.
Altså jagh/ ty iagh henne wål Kyste/
Doch för Guldkadian/ then iagh äthlyste.
Ty til thenna Kadian jagh meer Frifa:
Så skal man een Narr och toofa hifa.
Thesse Saker jagh på Kroghen blöter/
Om hon får Man jagh släte intet stöter.
Chymiei the plägga Discurrera,
Och i thenna Saak sigh högt Torquera:
Om Aurum Equ bliswæ potabile,

208

2

208

Hogh är thet mig rationabile,
Doch skal tagh förth hafwa Bacchi flores,
Som hafwa stor kraft och gifwa morea,
Jagh reeser nu på ett annat ställe/
Frijar och löper/ får tagh tilfälle.

ACTUS III. SCENA II.

Divius, Politus, Martius, Curatius.

Divius.

Uifrån Academien somma Wd/
Hwar wi h hafwa lärt alla Konster frij/
Dch skonda nu til wår Förmyndare/
Dch tagha godh Råd aff wår styrelare.

Politus.

Si han möter oss oförmodeligh/
War säll Förmyndare/ Ewinnerligh.
Wd hafwa fört wårt vpsät til enda/
Giswer Råd hwart wijdare skal lända.

Curatius.

Edher Saligha Fadher haor i skönt hörs/
Dch så Edhra Studier wäl vchfört;
Ja/ hafwen så warit försichigha/
I skolen och så löhn wisseligha;
Så/ heela Werlden edher öpen står/
Hwar och een aff edher nu wäl tiensf får.
I ären ey som handwäf; Mån andra/
Een tiensf tilbundna/ hwart vch i wandra.

Wd

Wil icke thet eena hafwa framgång/
Så måste thet andra/ bland konstler mång.
Täckes edher nu blifwa Clerici,
Eller til werldzligh stand/ Politiei,
Wil någon blifwa Skrifware/ Köpman/
Eller Krigzman/ thesfore rådher han.
Ty ingen tienst är så stoor eller swår/
Ni een Wällärd person ey förestäär.

Martius.

Wij effeerfolke hwadh i oss styrelia/
Ty Oss böör at wij edhört rådher dyr lia.

Curatius.

Säger selswa hwadh i willien pröfswa/
Wiß är at i Edher thet i öfwa.

Divius.

Behi Prästestand lyfter migh blifwa/
Thet Guds wil migh wälstignelse gifwa.

Politiuis.

Behi Jure hafwer iagh Studerat,
Til een Politicum informerat.

Martius.

En/ Min högsta lust är til Krigzmanstand/
Sächta och förswara mitte Fädernesland.

Curatius.

Iagh önskar Ehr alla wälstignelse/
Hwar och een lycka i sin Kallelse.

§

Hwadh

Martius.

Hwadh synes Edher om thetta mitt råd/
 Jagh wil nu taga Hustrw med G. Vdz nådh.

Curatius.

Ney/ än wil iogh et her en ther til rådha/
 I sökia edhart fört ärf och wår ha.

Först omsorg skolen i ther om hastwa/

Ät i edher itt Ambete skoffa/

Hwar medh i kunnan Hustrw försörja:

Annars i ey rätt Echtenskap böria.

Kommer til migh sedan/ så wil wäl iogh

Giswa Ehr til gott Gifftermål anslag.

Martius.

Wäl lytha Edher och oss förfogha/

Hwar til sitt Kall och achta thet nogha.

ACTUS III. SCENA III.

Acolastus, Apollonius.

Acolastus.

AIn glädie hon föröfes dagheligh/

Een Jungfrw herras åter lusteligh.

Then sammas namn wor Jungfrw Gloria,

Men hon st. I wäl såå effter migh böia.

Hon/ sem iogh/ taalte gärna om Elskogh/

Hon migh krama och hierteligh samptogh.

Wäl Drapperna när hon migh mötte/

Medh

Medh munnen wil så tilhoopa stötte.
Sitt Armeblåde gaff hon mig och stönte/
Men iagh hoppas thet är intet olönte.
Hon badh mig til sig komma strax igen/
Men om Nimmerhämme skal iagh see then.
Sidsk badh hon och mig när iagh restte bort/
Driela sin lyckönskan och önska gott.
Medh ehetta Glaas iagh thet nu göra wil/
Hörer på gott Folk warer witne til.
Min Jungfrus lyckönskan thenna nu är.
Then iagh aff hiertat aldrigh hadhe kär.
Iagh önskar henne så mång tusend godh natts/
Som Himmelen är medh tegelsteen besatt.
Hon skal hafwa så många daghar godh/
Såsom Gråstenen hafwer dräpar bloodh.
Iagh önskar henne så mången godh stund/
Som Stochästar löpa på haffsens grund.
Hon skal bekomma så mång godh år/
Som tolf toltet bråde haar hufwidhår.
Så mång helsning skal hon ha på sin baal/
Som Hvalfiskar löpa på wåre Kyrcetaal.
Hon skal hafwa många Kistor och Skrin/
Doch alla fulla medh wådher och winn.
Iagh önskar at hon kan een godh Man få/
Som basar henne hwar dagh brun och blå.

Hon

Hon skal lefwa så länge och må wäl/
Til thes at Solen går neder i awäl.
Migh borde wäl bruka fler ordasätt/
Hon kan tagho godh meening för alt släte.
Sij/ iagh drack wih rätt hwar cendeste täbr/
Thet wäller then store lärlecken wär.
A pollonius nu och möter migh/
Nogh weet iagh han wil åter giffa sig.

Apollonius.

Min reesa wälsigne nu H E R ren G B d h/
Beskäre migh een from Hustrw och Brudh.

Acolastus.

Nogh/nogh spårde iag thet at then Skaleken/
Han war stadd i Giffiermåla Balden.
Treo migh här efter haar tu en fordeel/
Hoos andra Jungfrwr medh lustige speel.
Kom och fölg migh sedan tu får Hustrw/
Lät see hwem sitter nämst hoos een Jungfrw.
Treo frit/ när Jungfrwn för mig tord dukar/
Skalt tu göra wäl på Dören hula.
När iagh medh them får läffla och snacka/
Så bedia the sigh vhr Gården packa.
Hwadh för een Jungfrw tu sedan möter/
En högt hon sigh achtar eller stöter.
Men gör såsom iagh i hwar gård frisa/
Så ästu wälkommen hoos hwar Pijga.

Jagh

Apollonius.

Jagh achtar ey titt rådhy tu får wäl see/
Dmsider får tu bådhe sorg och wee.

Acolastus.

Kan tu då innee flyy tin o'lycka/
Så hör lijfwäl eet som iagh wil styrcka.
När i Polen sammanwijas bådha/
Så haff the förord wil iagh tigh rådha.
Hwar hon icke är effter tin willa/
Skalt tu rådha henne från tigh skilla.
Så hoppas iagh förr än ähret är kring/
Skalt tu hafwa henne vppå mång ting.

Apoll.

Nej, thet är twårt emoot G'Vdz helga Ord/
Gack bort/ titt taal är idel slalamord.

Acolastus.

Då reesan haff stoor lycka och war ey seen/
Wänt Fötterna vpp/ slå Näsan i een steen.
Jagh önskar at tu må finna tin lära/
Medh många grå lopper och litten äbra.
Och at hon blifwer tigh een from Naaka/
Som tigh kan bådhe bulka och skaka.
Saar wäl iagh haar ey tijdh mehra taala/
Jagh måste bort at Dwinfolck hughswala.

S i i

Argu-

Argumentum Actus Quarti.

Här bortreeser nu Apollonius,
På Wägen så möter Delitius.
Båda wilia frja til een Jungfru/
Men the förkläas icke om een Brudh.
Delitius han myckt agerat,
Apollonium så och fixerat.
Delitius är wäl Rät och mächtig/
Doch oförständigh fast han är prächtig.
Men fast Apollonius är fattigh/
Så är han lård förständigh/ gudachtigh.
När fadren bägges theas taal hört haat/
Säger han sig annan gång gifwa swar.
Tilbaka Kommer nu Polinius,
Sampt hane Brödher Divius, Martius.
Aff sin förmyndare tagha the Råd/
Swar the skola gifwa sig om Gudz nåd.
Til Minervam the så alla styrkas/
Sörtz hon medh sina dygder dyrkas.
Men twenne aff them hans råd bortglömma/
The Juno och Venus sig herömma.
Här Disputeras och wärdlöffteligh/
Swar förswaret sin meening wärdelig/
Om een Man skal gifwa sig allena
För dygd; Skönheet eller Guldet reena?
Räddomar Martium beweeke/
Polinius wil medh Skönheet leeke;
Men Divius til een Dygdesam gåar/
Sedan the frögdas och Bröllopet ståar.

ACTUS

ACTUS IV. SCENA I.

Apollonius, Delitius.

God Dag / säg hwart titt ährande län /
Hvem är som tigh så hastigt vch sänder /

Apollonius.

Til Themistocleum wil jagh fore stynnda /
Dch migh medh hans Dotter wäl befrynda.

Delitius.

Ha / ha / ett ährande haa tigh båda två /
Käre lätt see hwadh vthgång thet wil såå /
Doch fruchtar iagh ey fast tu migh möter /
Jagh hoppas at tu migh ey afflöter.
Doch är thetta mitt råd / tigh wäl betant /
Din wänd tin reesa / ty hon är fåfang.

Apollonius.

Ney / nogh skal iagh medh tigh först reesa tite /
Huru sedhan blifwer ; och ther på lte.
Medh stora ord tu mig rätt innet skrämmet /
Tu west ey hwilden tigh i dören klämmet.

Delitius.

Jagh vndrar hwadh tu tigh här inbillat /
Hvem troo tigh vptaghet och högt gillar ;
Titt Godz och Peningar ey i skidön wråla ?

J 10

29

ACTUS

Ty på tin Klogg alla löpa och kråta.
Men een Guldlådia iagh medh migh förer/
Innan qvällen then Jungfrwn tilhörer.
Ty för hwar och een fyrt som tu hafwer/
Ther moot kan iagh rächna Tusend daler.

Apollonius.

Ja ja/ thet kan jagh ey neeka stoore/
Men thet är ey så strax ther medh giorde.

Delicius.

Hwarför troor tu jagh ey kan såsom tu/
Frifa och lästa medh een skön Jungfrw ?
Troo fritt i Dagh skalt tu thet erfara/
När Jungfrwn tigh ey ett ord wil swara.
Tu skalt wäl så mumbla medh tin muntrwe/
När iagh dans ar medh Jungfrwn in och vth.
Tu skalt ey blifwa wardigh hennes foot/
Ey wjdfomma then minsta ledamoot.
Tu skalt lnsa off bådo wäl vthi sång/
Draga aff hennes skor/ reara min dräng.
Tu skalt stå för migh siunga och gala/
Annars skal tin tuffwa rygga betala.
Tu skalt snorpa Limb och skära Zobaal/
Annars iagh tigh hissar från Gollf i taal.
När iagh wil Drieka skal tu inständea/
Ellest wj ey bådo ett täncka.

Jagh

Apollonius.

Jagh hafwer och lärde ett Friskare streck/
 Tu migh en fixerar i thenna leet.
 Hör tu Grottspråkare och Snuffbane/
 Nogh haer iagh förr sedt een sådan flane.
 Tu tigh menar. off Kläderna bara/
 Then Turfeste Kepsaren at wara.
 När tu lägger off tigh Klädher och Swärd/
 Så ästu icke een Halfföre wärd.
 Tu äst förständigh lyta som een Koot
 At förestä Amber äst en een Soo ;
 Andoch tu nu medh Kläder är giller/
 Och tigh then bäste wara inbiller.
 Ney/ Kläderna göra en een wiss man/
 Fast mången Narr sigt thet inbilla kan.
 Som een toof haer iagh min Boof läste tå/
 Om thetta i dagh skal migh öfwergåå.

Delitius.

Jagh Höter en tu kan tin Boof läsa/
 Tu skalst än lätwål få een lång Näsa.
 Tilbaka skalst tu bära een stoof Korg/
 Ther i skal liggia kalffstin tigh til sorg.

Apollonius.

Tu komst än nu inett öfwer bäcken/
 Stryp en/ tu bär en lyckan i säcken.
 Nogh haer iagh sedt sådan Specthöter förr/
 F v DQ

F v

DQ

Jagh

Och ey steget för honom baal om dörr.
Men st/ Fadren han kommer här neder/
Dotteren han och så medh sig leedher.

Delitius.

Hwad synes edher om Jungfwer sigle?
Tu kan wäl tänkia hon är ein lifte.
Ney/ låt migh taula först/ ty iagh är then
Som skal hafwa henne til bästa Wän.

ACTUS IV. SCENA II.

Delitius, Themistoclus, Pulcheria,
Apollonius.

Delitius.

Godh Dag Themistocle iag är nu glad/
Iag seer Ehr wid hessan i thenna Stadh.
Ther hoos önsker iag Jungfrown mylen frögd/
Och wälsignelse/ verhoff Himmels högd.
Ser han är til Edher min ödmuik böön/
Emedhan i hafwen een Dotter skön.
At iagh kunde then migh til Hustrw fåå/
Henne iagh wäl födher kläder och så.
Behageligh swar iagh här på förmodar/
Mitte egit sinne migh thet bebodhar.

Apollonius.

Näst wälfärdz lof önskan min flitigha/
Tilbinder Iagh och min tienst forligha.

Eh

Ehre samma Dotter iagh och begärer/
Ehen iagh off hiertat älskar och ährer.
Näst G:Vdz hielp wil iagh försörja henne/
Blifwa Edher så godh Någgh som ehene.
Altså om thet är off G:Vdhi beståre/
Hoppas iagh och thet blifwer edher käre.

Themistocelus.

Edher bådha iagh flitigt tackla wil/
För thet i binda edher ähra til.
Allt hwadh gott iagh kan/ iagh edher beteer/
Hwadh G:Vdhi behaghar thet wisseligh ster.
Thetta ährandet är ganska wickigt/
Hwar sägher nu migh om sigh oprichtigt.

Delitius.

Iagh är födder aff een förnämbligh Ate/
Thet hwar och een wienar som sägher rätt.
Hoos min Fadher try Slepp ährligh ginget/
Dch iagh war hans endeste Arfwinge.
Therför är iagh så rät effer han dödd/
At omögligt är migh tryter Brödd.
Aldrigh haat iagh någon nödh försarit/
Men alltidh hemma hoos Modher warit.
Sluta och Ryscha/ speela och jagha/
Sådana saaker migh bäst behagha.
Iagh hafwer och ährligen inkomst stoor/
Dch dageligh bötna at ingen troot.

All min Släcte är ganska rijk och mächtig/
The migh och hielpa at lefwa prächtig.
Summa/ aldrig migh här något tryter/
Thuru Werlden handlar och byter.

Apollonius.

Guld och Peningar hafwer iagh inga.
För hwilka jagh kan migh hustru tanga.
Ty i min Bngdom haer iagh studerat,
Ther på alle kostat/ och migh förmerat.
Mine Egodeelar statt och Häfwor/
Är mitt förstånd och så wissdoms gåfwor.
Ey the stunka/ stälas eller brinna/
Jagh kan them och allethd hoos migh finna.
Jagh hafwer ey heller warie Moorþgrifs/
En ther wehaff blifwer man inter wifs.
Behan många Städer och Land försöke/
Slitte ondt/ mina studier förökte.
Ey heller är iagh född aff stoor slämna/
Ey kan iagh håller min Släcte Rijk nämpna.
Behan näst G B D H på egen dygd lister/
Jagh hoppas migh ingen thet förwarter.
En fast min Fadher woro rijk och kloof/
Hwadh gognad thet migh/ om iag woro toof.
Therfore är bäst när lyckan hwelstwer/
Hafwa förstånd att hielpa sigh selfstwer.

Wogh

Themistocelus.

Nogh hafwer iagh om thenna saak förstått.
Säger migh Edher Kall i hafwen säte.
Hwar medh i kunnan Edra och edher/
Försörja ährligen och medh hedher.

Delirius.

Hwad stole Jagh ästunda någote Kall/
Thet är stoort omaal och orsaak til fall.
Min Fadher lät migh ey ther til öfwa/
Ey heller wil iagh någon tiensst präfwa.
Ty iagh hafwer Egodeclar många/
Thuru lyckan wil medh migh gånge.
Ja Fast iagh lesde vithi Twesend ähr/
Kräseligh min födha iagh doch wäl säär.

Apollonius.

Wä båda hafwa ähstilligh sinne/
Hans meening kommer ey i mitte minne.
Til Guldklimpen sätter iagh ey min lifte/
Ty han kan hwelstwa bådhe hite och eite.
Men hward ährligh tiensst som mig är försedd/
Then moot tagha är iagh alitidh beredd.
Jagh förestår och nu een tiensst redligh/
I then iagh migh beståtar dageligh.
Hwar medh iagh hoppas at försörja minar/
Som hwar ährligh Man täncker om sinar.

Jagh

Themistoclus.

Jagh bedhet at i om några daghar/
Komma hit igen/ om Ehr behagar.
Så skolen i thet på så swar bådha/
Wij willia oss här veht berådha.

Delcius:

Medh Jungfrwn wil iagh ett ord taala först/
Jagh hoppas hon blifwer min hiertans tröst.
Dch gifwer här til sin godha willia/
At ingen skal oss båda ächtstilia.
Nogh förmodet iagh at i wäl gifwa/
Then andra Korgen och wijsdh migh blifwa.
Ty all hans skatt är een käfta Böler/
I them han alltidh gräfwer och söler.
Jagh hoppas han skal ey många mätta/
Medh sina Böler och Pappers plätta.
Men iagh haer Gård och alla kistor full/
Medh kläder/ Silfwer Peningar och Guld.
Jungfrwn wil iagh så klåda och födha/
At hon ey skal weeta någon mödha.
Jagh twiflar ey om edart gemöte/
O Wdh Eyr min docka hielpe och sköte.

Pulcheria.

Hwad Gud wil/ och min Fader mig styrcker/
Til thet iagh alltidh gärna samtycker.

Til

Delitius.

Til kärlek; teln iagh nu gifwer Eder/
Een Gudfädia rödh och liusligh bedher.

Themistoclus.

Ney Dotter/ tagh en then råder iagh tigh/
Ther medh kan han tigh snart locka til sikh.

Men Echtenskapet bör innet byggias

På stora skäncker/ om thet skal lyckas.

Hwadh G: D:hi behaghar går likwål foret
Farer wål och kommer til beständ ort.

Delitius.

Sägst tu thet hände som jagh haer tualat/
Tu bleffst inter aff Jungfrwn hugswalat.

Apollonius.

Nogh är thet til tids/ jagh wil först höras/
Hwadh hennes Fadher wil här til göra.

Först Kyrelie: Ordningen thet fordrar/
At man först Föräldrarna anmodar.

Delitius.

Toolar och Narrar ey bättre weeta:

Först wil iagh Jungfrwns wilie vchleeta.

Jagh vndrar tu icke Gubben lyfte/
Efter tigh til Honom frisa lyfte.

Men säg tu iagh taalte mig Jungfrwn nogh/
Hon swerad: käriligen och äch migh logh.

Hon goff migh liuslighen försäkring godh/
Nu frögdas hierat/ nu Dansar mitt modh.

Medh

Men medh mig/ til tigh sände hon wist budh/
At hon om Nimmersmässe blir ein Brudh.
Hon sadhe tu äst henne rätt så lär/
Som Haren äth trumion/ thet och rätt är.
Ja fast tu haer Sporar sio Alnar lång/
Liftwål skal en Korgen wara tigh trång.
Altså lät tigh strax sorgsläde skära/
Sörg ey för hwijt hatt/ then skal iag föråbra.
Iagh kan mig ey hålla rätt nu iagh leer/
Ey fölter tu mig på frjertj meer.

Apollonius.

Allgud pläghar lyctan gärna lura/
När een wil slåa/ förr än han kan stura.
Thet händer wist tigh/ fast tu här stryter/
Ty högfärdigt moodh Guds nederbryter.
Säg tu huru hon ein Guldladia rödh/
Emoot togh ändoch tu henne then bödh.
Saar wäl/ iagh hoppas thet blifwer wäl gott/
Men så skalt tu igen såå dubbelt spött.

ACTUS IV. SCENA III.

Divius, Politius, Martius, Curatius.

Divius.

Nåra **W**ä tomne til thesse år/
Hwar och een sig om Ehtenskap förskär/
Hwar

Hwar hafwer och för sigh ett Ambete/
At södhä sigh medh; som wti bäst wete.
Men ett är doch ännu som oss seelas/
Gifwe G:Vdh at thet oss wäl medhdeelas.

Politiuſ.

Ja/ annars gagnar oss ganſta lifte/
At wti i wår Rngdom haas onde ſiſte.

Martiuſ.

Therfore bedia wti wår Förmyndare/
Han wille wara wår Rådgifware:
Oss tilſtynda fromma Ehta Maaka/
I nödh och luſt wti them ey förſaaka.

Curatiuſ.

Alles edare upſät iagh nu präſſar/
Dch Edher thet bästa rådet wiſſar.
Reeſer til Minervam Gudinnan ſön/
Hon haas tree Döttrar/ thet ſtäller ehr böön.
I ären tree Brödher thet wäl ſtogho/
At i tree Syſtrar til Ehta togho.
Faſt the ey ära på Penningar Kagle/
Doch på Dygd/ Ähra/ är ey theras lifte.
Men ett är iagh Edher här warnar wti/
Ed frampe i wilia byggia Boo medh friſch.
Strax hoos Minervam hoos två Gudinner/
Juno och Venus. thetta beſinner.
Men wachte Edher/ reeſer ey thet inn/

G

39

Zy ther dogher en tagha hustron sinn.
Venus haar Döttrar som så klart skina/
(För werlden/) som Himmels Sool then sijna.
Junonis Döttrar så rijke ära/
At theas lifter sino ey här nära.
Men then bästa stätt them alla brister :
Sedher och Dygd ; som ingen wäl mister.
Altså farer wäl/ troor hwadh iagh säger ;
Hoo thet ey gör/ stoort stada han äger.

Divius.

Iagh seer Minerva hyst kommer nedher/
Sina tree Döttrar hon medh sigg leedher.

Martius.

Juno kommer och här framgångande/

Politius.

Sij/ Venus seer iagh och här kommande.
Hon hafwer och medh sig een hiertans Wän/
Iagh håller migh ey/ wist tager iagh then.

ACTUS IV. SCENA IV.

Divius, Politius, Martius, Minerva medh
sine tree Döttrar/ Juno medh sin Doter
Divitia, Ven^o m^z sin Doter Hilaria,
och Hooffmästaren Pincenus'.

Divius.

Häll säll Minerva : Wä ära styrckte/
Hällst för edart goda Namn och rychee.
At wä

At wi skolon til Edher huse komma/
Sofia Dygdsamma Hustror och fromma.

Politiu.

Therfore bedie wi nu tienstelig/
At Gudinnan oss sworar gunstelig.
Doch gifwer nu Oss sina Döttrar tree/
Wi äre tree Brödher som i wäl see.

Minerva.

Iagh tackar Edher alla och priffar/
För then ähra som hwar migh bewislar.
Ther på iagh sworar strar/ (mine Wänner)
Efter iagh Ehr tilförna wäl känner.

Edra Personer migh wäl behagha/
At i skolen mina Döttrar tagha.
Therför om G B D H wil thet så beståra/
Skal thet samma see som i begära.

Doch thetta edher förer til sinnes/
En hoos migh/ Guld/ en Penningar finnes.
Doch haer iagh lätit them wäl optuchta/
At the älska Dygder och G B D H fruchte.

Juno.

Iagh är een Gudinna mächtig och häld;
Land/ Höghet och Godz är vchi mitt wäld.
Hwadh gören i nu Ynglingar sköne?
Aff sådan Brwdh få i sorg til löne.

Sk/ Hennes Döttrar äro sattigha/

G g

The

The hafwa dagligit Brödh näpligha/
Öfwer sådant een wäl snart bedröfwes/
Ty til ett boohagh mycket behöfwes.
Men hörer migh i Ynglingar lära/
Vättere anslag wil iagh edher lära.
Iagh hafwer och så Döttrar ährligha/
På Guld och Silfwer gansta mächtigha.
Een stoor Brwdestott iagh Edher gifwer/
Och mycket annat thet iagh ey skrifwer ;
Hwar medh i kunnen edart Boo börja/
Och vthi förstonne wäl försörja.

Venus.

Iagh är störst ibland alla Gudinner :
Medh skönheet iagh alla öfwerwinner.
Hwar Mans Person iagh wäl snart beweket/
Och böier hans hierta hwar iagh peket.
Ja/ selsfwer Mars, som war en mächtig gud/
Han begärade migh och til sin Brwch.
Hwar och een som wil gafwa en skön Damm/
In för min Stool måste han tråda fram.
Thersöre/ Di sköne Ynglingar/
Stodar vppå min macht och gerningar.
Ty mine Döttrar äro the samme/
Som i sölien och willien annamme.
Iagh seer i ären lustigha Busar/
Här så i hwar sin Jungfrow som stusar.

Pandora

Pandora haer icke så hofwerat/
 Som een aff them (seer) är veshstoffet.
 The äro fast mycket härligare
 än Jobs Döttrar woro/ och skönare.
 Ja/ Ljusligare än Ellieroser/
 Glimma som Soolen/ Didi Zurekoseer.
 The öfvergå alla medh deyligheet/
 Ey finnas theas lifkar i prächtigheet.
 När the Spasera medh sine Slöyer/
 Hecla Seadhen tå effter them fölier.
 När een lustigh Person hoos them sätter/
 Hans bryst aff glädie dangar och spritter.
 Sådana Hustrur wil iagh Ehr Rändia/
 Hwij stolen i på the andra tändia:
 Som ära moot mina lifka som Kohl
 Emoot then sköna och glimmande Sool.

Martius.

Huru stole wij off nu här skälla.
 Lät oss höra hwadh fleer ord the fälla.

Minerva.

Mine Döttrar nu intet veshbiudes/
 Zy sällan händer thet wäl veshydes.
 The äro ey Hästar/ iagh förtälier/
 Hwilka man oppå alment Zorg sälier.
 Een dygdesam han intet behöfwer/

O hi

te

Ne andra honom roosa thet öfwer.
Hans egen dygd wäl honom berömer/
Och sköter en hwadh een annan dömer.
Allså hoppas iagh at Döttrar mine/
För Dygd och Äbra/ så liflar sine.

Juno.

Säggh migh hwad man miz Dygden vträttar/
Om annat feblas/ hon tigh en måttar.
Mången hafwer lefwat wäl dygdeligh/
Och Lifwäl warit arm och åländigh.
Allså seer eu at man för alt tarfwar/
At han sigh Gudz och Peningar wärfwar.

Venus.

Käre/ Hwadh lust är aff Silfwer och Guld/
När man haar een Hustrw som Värgetrwll.
Therfore skal man sigh för alt skaffa/
Dyplig Hustrw/ hwad man kan meer hafwa.
Dypligheet är then allbästa gåfwa/
Then alla åstunda och högt låfwa.
En hielper Dygd/ en Guld/ en Gårdar mång/
Om skönheet feblar/ som böör haa framgång.

Minerva.

Täckes Ehr båda höra min wili/
Iagh wil wär trätta rätt snart äthskilia.
Iagh lastar en Dypligheeten betänck/
Ty hon är een prydnat och ädel skänck.

Förty

Förty the äro **G V D** godhe gåfwor.
Kan een Vng Person Godz och Skönheet fåå/
Thet förbiudes ey/ stolen i förståå.
Nu spörs om man skal meer effeertrachta/
Godz eller Skönheet/ än Dygden ochta.
I denna frågan är then rätta dom/
Iagh beder hwar aff edher är migh from.
Giffa sig för Guld och godz alleena/
Är stoor fahra/ böör hwar och een meena.
Iy eet Ehtenskap gott/ och åhrligheet/
Kan ey byggias på sådan flychtigheet.
Iy egodeelar förswina snart bort/
The sunka/ the brinna/ thet wahra kort.
Når Godzet til ewentyrs borta är/
Så hålla the icke hwar andra får.
Exempel man wål hörer dagheligh.
Ey behöfswes taala widlöffteligh.
Man säger: Guldet tu ey effeerfijf/
Ey är gott at Hustrwn gör W. annen rijk.
Förty man seer at ey sällan händer/
Hennes godz och Guld til förtreet ländet.
Mannen taar Godzet thet medh han sället/
Sitt Regementet/ thet honom qwälllet.
På sin Brwdhskatt hon poctar och drifter;
Och yprächnar Mansens toma Kyster.

Her

Hon wil sielff regeta/ kan see än wårre/
Hwilket ey höfwes/ ty Mannen är Herre.
Kan see och hon är ey Hirshållersta/
Vthan een lecker Kooß och Odersta.
Ther medh hon snart sin Brudskatt vthöser/
Hwadh Mannen wårswer hon och förslöser.
Therför Lycurgus een wåß. Lagh stifta:
At then Jungfru som sigh wille gifra/
Skulle ey sãã Brudskatt at pålta;
Men Dygd och åhta sigh ombesluta.
På thet man inget. Skulle bedragha/
At för Guld een toka och Wåap tagha.

Venus.

Hwadh sähen i rå om Deylighheeten/
Iagh troor i intet medh henne weeten.
Therför Paris mugh för The båda walde/
Juno.

Ja/ ther medh han heela Greckeland qwalde.

Minerva.

Skönheet i sigh sielff wara godh iagh troor/
Men therför sigh gifra är dårheet stoor.
Deylighheet borewijnar som gråß och höö/
Faller och brytes som bubla och röö.
Uff Siukdom/ aff sorg hon förswinner snart/
I åldren hon förgås man weet ey hwar.
Skil man nu therför sökia omgånge/
Sã warar icke Kärleken länge.
Vthaff Medea tu Exempel haff;

Then

Then Jason på sidstonne öfvergaff.
Offta och aff sigh föder deyligheet/
Ett vpstust hierta och höghfärdigheet.
Konung Mitridates här om flaghar/
Tå hans Drottning hans Crona borttaghet.
E skönheet fordrar stora b. kostningar/
Wil och hafwa sköna förährningar.
Poeten haer rätt i thetta stycket:
Een deyligh Qwinna åstundar mycket.
Hon är wäl Männnen listigh/behagligh/
Men hon kostar honom mycket dagligh.
Skönheet haer offta medh sigh skadligheet/
Kan snart föhra een vchi farligheet.
För Exempel är Sara, Helena,
Delia, Bersaba, Thamar, Dina.
Plägar också vara swårt at wachta/
Thet alla älska och efftertrachta.
Men Dygden hon är wist allena then/
För hwilken man skal sölia bäste Wän.
Hon förgåas aldrig hwadh henne wället/
Hwar dag lärare man henne håller.
Then Dygden hafwer han winner all ting/
Fast han är aldrig så fattigh och ring.
Een Dygdsam Hustru tåckeligh taalar/
Sin Man hon alreijdh tröstar/ hugswalar.
Fast hon ey Guldberg til sin Man förer/
Doch församblar hon åhrliche man hörer.

G 5

Swad

Hwadh han förwärfwer hon wäl veshpiffar/
Hwar man henne högt äbrar och priffar.
Hon håller och så godh Hwfs-disciplin.,
Medh sitt Legofolck och medh Barnen sin.
Här om är tilforna och nogsampt taale/
Summa.: Hon är sin Man täckligh i alt.

Venus.

Hwar och een aff sitt Kräm rosar/ stryter/
I het samma gör tu att intet tryter.
Deylighheeten böör allom äftunda/
Eom sigh noogha och rättligh begrunda.
Hon kallas Dygdzens Blomster och Figur,
Then GVDs haer skapat medh een godh natwr.
Hon är och een gäfwä Gudhdonneligh/
Et Gude Beläre/ här tinneligh.
Iherför een stygg wanskapeligh och leedh/
Är sällan godh til sin natur och seedh.
Men een Deyligh är subtiligh och from/
Bthi taal och swar frögdar hon allom.
Ganimedes bleff för skapnad sköne/
Rächnad bland Gudarnas taal til löhne.
Demottenes säger sköne Gwinnor/
Äro lätta Gudhar och Gudinnor.
Priamus allena för Deylighheet/
Häls wärdigh til Konungzligh myndigheet.
Men Agamemnon han måtte böta/
För han wille eep stygg Qwinna sköta.

Alisa

Alsa hörer migh Unge Personer/
Hoofs migh fåå i lustigha Matroner.

Politius

Medh Engla röst taalar hon iagh hörer/
Mitt hierta hon bewecker och rörer.

Minerva

Thet är en strax Guld/ fast thet glimmar;
Hwadh Salomon taalar och förnimmer:
En skön Qwinna vthan Dygd/ säger han/ Prov.
är såsom een Sod medh Gyllende Spann. 11.

Deylighheet är bedrägerij och flåd/
Men Dygd är all priss och stoor åhra wård.

Doch skolen i här märkla och weeta/
Kan een Person sig sådan vbleeta/
Som är dygdesam/ Ruff/ deyligh thet til/
Een Narr är then som en then hafwa wil.

Sådana en edhra Döttrar åra/
Theas Rampn och rychte witne båra.

Juno.

J taala stoor doch listet bewissa/
Migh böra the fram för edher prissa.
Ty heela Werlden achtar then fast ring/
Som en hafwer godz/ mache/ mycken pening.

Nu vthi Werlden hållas the i wårde/
Som hafwa Guld fast the en åro lårde.

Händer nu icke at een Ruff framgår/
Een Wijs och Dygdesam widh Dören står?

Åly 1645

En frågas om han är Wijs/ Dygdessam ;
Men een Kijf bidia the strax stecia fram.
Denlighheet är een footeangel förgyle/
Och skijnande Roosf medh törne vpsyle.
Alltså kommer hñe Ynglingar fromma/
Några trossend Daler i bekomma.

Venus.

Hennes Penningar i intet tarfwa/
En them i selswa wårfwa och årfwa.
Men deyligh Hustru är nödigare/
Intet är i Werlden dyrbarare.
Når Gullet är borta blir Trullet qware/
Hon byter kring sig medh Huggormars are.

Juno.

Hwadh säger tu Sköfia och Horewårdinna?

Venus.

Bewiisa migh thet tu århliga qwinna.

Juno.

War icke Vulcanus tin Echa Man ?

Venus.

Ja/ Han war så bekänner iagh försan.

Juno.

San han tigh ey så tu lågh och Doola/
Medh Guden Mars som een skamlödf Zoora.
Strax bande han Edher båda tilhoopa/
Plagade för iupiter och roopa.

Dottren träder gärna i Modrens Roort/
The ära och ja hooror som iagh troort.

Alltså

Altså plåga the offra på tin Fäst/
Tigh til åbra/ een Sugga/ som tu åst.

Venus.

Tagh vndrar tu taalar tigh til mishaght/
Efter tu år större Hoora ån iagh.

Wårre Zoordoms last u fordom bedrecess/
Medh Jupiter tin Brodher/ hör nu Sleess.

Juno.

Tügh Syster/ Om tu weee något med migh/
The samma gör iagh och altidh medh tigh.

Minerva.

Tagh tackar O B D h/ migh ingen antaster/
Eller min Döttrar för stiska laster.

Men Wij williom ey här medh oss qwällia/
The rådha nu sielfwa at vchvällia.

Divius

Som Hercules in bi vio Wij ståå/
Doch til Minervam wil iagh snarligh gåå.
Dch hennes åldsta Dotter begåra/
The iagh wil både ålsta och åbra.

Minerva.

Tagh henne: til Brudekast iagh gifwer
Dygd och Åbra/ hwilken stadigde blifwer.

Martius.

Guld och Penningar migh wål behagha/
Ty wil iagh Junonis Dotter tagha.
Ja/ För Guld plågar iagh miee Effwågha/
Nogh wil iagh och för the Jungfrwn ågga.

Juno.

Ehr hemgiffte är tryersend Rögzdaler/
Når som i welen strax iagh them betaler.

politius.

Ingen off edher migh emoot giorde/
Veneris Dotter iagh efftersporde.

Venus

Fagh henne: til Brudskatt är Deyligheet/
Lustigheet/ Korkwilligheet/ Lustigheet.

politius.

Ach/ thenna är migh een kosteligh Kooß/
War wälkommen tu dyrbare Furkooß.
Tu frögdar mitt Luff och gör hiertat lätt/
Min sorg och ångest förswinner alle slätt.
Spelar nu vpp medh lustigh resonans',
Wij willia nu alla tråda i Dans.

pincenus (Når the hafwa Dansat.)

Til Echtenskapet gifwe Gudh lycka/
Sigh til åbra och Edher til styrelia.
Gudinnorna helia Ehr tilhoopa/
Budho iagh skulle Edher introopa.
Edher Bröllops Fäst nu Celebrera,
Göra Edher gladh och Musicera,
All ting åro nu reede til bästa/
Kommer nu och Gudinnorna gästa.

Swar

Hwar och een taghet therföre sin Brudh/
Och träder i Salen medh höfsligh skrudh.

Diuius.

Wij tacke tienssligha/ tackz/ går före/
Medh Edher wij alla Sälstap göre.

Argumentum Actus Quinti.

T Hemistoclus sin Dotter tillfråger/
Zwem hon wil hafwa/ om hon sielf råddhet.
Antingen then Kjöke Delitium,
Eiler then Lärde Apollonium.
pulcheria swarar: thet synes bäst
At Delitius han blifwer migh näst.
Orsaken säger hon hwarför hon wil:
Ty han är wäl flädd/ iustigh/ råf ther til.
Men Sadhren han hennes rådth ogillar/
Til then andra han henne inbillar.
Zwillet och stect/ Delitius haar sorg/
Ty han får Raffin/ Zwät Zart ochsä Korg.
Tå narrar honom Apollonius,
Ther til hielper och mycket Marcolphus.
Acolastus som förr lefwer i Sws/
Kommer löpandes från ett Skiochows.
Twa Krigsmän haas honom blodigh slaghit/
Kinpustat/ Zuggit/ Nitit och draghit.
Apollonius honom rå stycker/
Från sin Därstap/ doch han ey samtycker.

ACTU

ACTUS V. SCENA I.

Themistoclus, Pulcheria.

JA min Dotter / Huru hastwer
tu besinnat tigh om the tvenne
Personer som här för een tydh sedan
wore / och tigh til Aichta ährligen be-
gärade. Daghen är nu förhanden
att the Båda skola bekomma swar /
thersfore giff Tin meening tillänna /
hwillken thera tig bäst behagar / at jag
må weta hwadh iagh them swarar.

pulcheria.

Jagh sitter thet wthi Saar. Kårs godhabe-
hagh och hälsosamma betänckande / effter mitt
Förstånd sig icke än så wide kan sträckia / hwad
off G:Vdi bestäre är och Fadher tycker migh
rådeligast wara / thet wil iagh / såsom iagh och
plichtigh är / låta migh behaga och effterloma.

Themistoclus.

Tu swarade min Dotter rätt och
ganska förnusteligha / ty then ähran
och

och åhogan kommer och Föräldrar,
na til/ at the sina Döttrar Man gif-
wa/ och at the icke sielfwa emoot För-
äldrarnas wilia sig wthi Echtenſkap
otijdeligen inlåta/ icke thes mindre är
en håller rådelighit att föräldrarna
erwaga/ hoota eller förmycket locka si-
na Döttrar til the Personer ſom the
ſielfwa ingen luſt eller behag haſwa.
En thet igenom förnimmes en ſällan;
at ſig förorsakas/ ett kallt hjerta/ twiſt/
Kyſſ och ofämia/ ſigh gärna wilia w-
thi Echtenſkapet inryta/ thetſöre de
ganſta högeligen aff nöde för Ehta-
ſold/ at the ſogas tilhoopa medh luſt
och wilia på bådha ſidor/ och at the
för alt beſlyta ſig om en oſtrymptat
och luſtigh kärlek i begynnelsen/ en
ellieſt är befruchtandes (thet och för-
farenheeten lærer) at på ſolia wil ett
olyckofamp Echtenſkap. Allſå o-

ansedt / (min Dotter) iag något hoop
migh här om beslutit hafwer / står tig
fritt tin meening vthsäna / om tu nå-
gon / eller hwilken thera tig behagar /
och tu vthi ährligheet begärer.

Pulcheria.

Effter min Högtährade K. Fader her migh
thet pålägger / så wil iagh vthi all ödmintheet /
Soar. Kär mitt betänktande vptäckta: Nemb.
at ther G. B. D. H. och Fadheris wilia så woro /
begärade Jagh ingå Echtenskap med Delitia
us. Doch wil iagh alt sådant ställa vthi Fa-
dheris gunstigha behagh.

Themistoclus.

Jagh förnimmer: sågh migh the
skial. som tigh ther til beweecka / at iag
må förnimma hwar vppå tu bygger
tin Echtenskap; Kärleek.

Pulcheria.

Thet Första är thetta: han är Migh een
täckeligh och behageligh Person / är Insiugh til
at slämpa och stocka / kan wäl segha sig vthi
Samwäm medh Dansande och lufferande.
Är södd off Risl och förnämblig Slächte / är
och

och (Hwilken eben förnämligaste driffwande
Orsaken är) gansta Nijt på Gudz och Pen-
ningar. Sedan bewijste han migh sin stora
Kärleek och tillkommande sinnes godheet es-
moet mig: i thet Han Mig föråhra wille een
stor skön Guldkävia/ aff hwilket iagh ey rin-
ga beweckes/ men sådant som nu förmält är/
kunde iagh intet hoos Apollonius ehfara.

Themistoclus.

Iagh hörer och hoos tig sant wa-
ra/ som gemenlighen stee plågar/ at
Guld och Penningar göra många
blinda. Nogh hörer iagh at tu up-
rächnar hans lustigheet/ förnämlig-
ga Slåche/ hans stora Rytedomar/
och sköne Guldkädiör; Men inthet
seer tu effter hans sinnes qualiteter,
förstånd och försarenheet/ thet doch
för alt borde effterskodas. Men
effter sådant ey hoos Delitium sin-
nes/ kan tu thet icke håller angiswa.
Swarsöre wil iagh tigh til tina skääl

fälunda swara. Först/thet tu säger
han är tigh rädeligh och behageligh:
så gillar iag thet/ ty thet woro och aff
nödhen ther han sin Bredhgumme
blifwa skulle. Thet andra/at han är
aff förnämblich Gläcke född: så är
thet i sigh sielssit hederlighit/Men om
Personen sielssit är odogelig/ oförstän-
digh och medh laster belast/ så hiel-
per hans Föräldrars Dugd intet (ty
aff egen Dugd berömmes een/ och en
aff annars) vthan thet är honö mehe
til wanåhra/ at han ifrån een beröm-
blig familia wanslächtas och med sin
otydigheet affynderar sig; hwilket och
Delitius gör/ emådan han i sin Ung-
dom en hawwer besigtat sig om at nå-
got gott lära. Thet Tridie tu säger
honö hawwa stora Rikedomar (hvil-
la han doch en medh sin Dugd wårff-
wat/ vthan effter sin Fadher Erffte
hofs

hafwer) så åra the i sigh sielfwa ey til
at lasta; Men thet tu förmålar them
wara then högsta orsak/ hwarföre tu
honom behagar/ thet ogillar iagh al-
deles min Dotter; och at tu skal grū-
da tin Kärleel på Guldlimpen/ huil-
ken snart försvinner. Thet Delici-
us sade at honom aldrig tryter Gudz
och Egodeelar; hwar igenom een en-
saldigh qwinnos Person kunde snart
bedragas: så war thet een stoor för-
måtenheet/ och thet vppå skal min
Dotter lära känna een Däre/ och o-
förståndigh. En the äro både Gudz
förshynn/ Eld/Watn/ och Ziufwar
vnderkastade/ hwar igenom the kun-
na snart förhärjas. Thet til medh
effter han är een stoor slöjare/ och be-
kände sielf/ sigh ey medh sin tienst/
wilia eller kunna något förskaffa/ så
är twiswel om någhon wälsignelse är

ther hoos / ty ther som Dageligen af-
taghes och intet tillägges / ther måste
omsider toompt blifwa. Sedhan
hwem weet om han är så ryfver som
han sögher / ty gemenligen äro Frua-
re ryfva ; til äwentyrs han tor wäl sä-
ya Sitw för Tw ; Och at Egodee-
larna höra een annan til / och hafwa
fleere Gäld / ähn heela hans förmo-
genheet kan tilräckia. Ty icke äro
the altijd troendes som så skranta / och
medh een söde Tunga så gott ofsästa.
Och vthi fall ; ther han sina Egodee-
lar behålla lunde / så tycker iagh thet
är tigh icke än så rådeligit. Ty haf-
wa een Fool och oförnuftigh Man /
fast han är Ryf / thet är een swår byr-
da för Qwinnan / thet bedröfwar
henne / att see sin Man hållas aff an-
dra för een Upa och Gäd. Och icke
kunna taala in; andra om tändwär-
digha

digha saaker/ ey heller kunna swa-
ra medh beskeedh. Ja/ thet händes
och/ at thet hon för sin Man borde
heedras och framsättias/ så blifwer
Hon wanåhrat och nedherdrifwen/
hwilket är en odrägeligh sorg. Thet
Fierde/ tu sägher min Dotter/ han
wille tigh föråhra een Guldladia/ aff
hwilken tu ey ringa betweechtes; så
suaras: at thet steer ganska offra hög
Bnga Pypor/ at the igenom sländes
låta sikh bedraga och öfvertaala/ ty
the Wissa skrifwa: At Qwinnan wällustas
och åstundar/ i thetta fall/ mähta högt skändes
och gäfwor. Men märck min Dotter:
thet är ey annat än medh een förgyle
Krook/ een fånga och eens hierta in-
tagha/ och åhrliche Måns Döttrar
illisteligen bortlocka; Och besynner-
lighen sättia sådanna Personer och
thetta Rådet/ hwilka besruchta när

H i o

the

the sine ringa sines qualiteter öfwers
wägga/ at the för sin Dygd skull en
bliwa vptagne. Men then Person
som weet sigh wärdig wara een ähr-
ligh Mans Dotter/han behöfwer en
löpa hene för Guldberg/ ty hafwer
han näghor så fins thet wäl. Doch
taalas ey här em löfligha och seedh-
wanligha skändler och fördringar.
Wydare: Hwem weet/kan see han
hadhe länt Guldkadian/ thet är icke
heller ohörligit. För thesse och flere
sådana skäl see tigh wyligen före/
och betänck tigh wäl. Jagh styrker
tigh intet til at taga Delitium. V.
than effter ett grant öfverlägghande/
så effterföljer iagh then wissa Themistoclem
hu ilken och såsom iagh/hadhe een Dotter/ til
hwilken twenne Personer wärwade/ then ene
war Rijk/ doch een Fool och Oförståndigh/
Then Andre fattigh/ inen wiss och förnufftig
Hwilken han sin Dotter gaff. När han til
fråga

frågades/hvort han så gjorde? Swarade han:
Iagh wil heller gifwa Min Dotter/ til een
Man som behöfwer Peningar/än til Penins
gar hwilka behöfwa een Man; Ty een förs
ständig kan lätteligha förwärfwa Peningar/
men een Zoot kan hwarken förwärfwa/ eller
behålla eller bruka them han hafwer. Och
wil at tu skalt ingå Ehtensskap medh
Apollonio, doch emädan i skolen wa
ra tilhopa/ när Iagh är isran/ och til
ärentyrs Dödh; så wil iag intet tu
skalt klaga öfwer mi/gh/ thet iagh tigh
thet til trögat hafwtr/ sågh thesöre
tin meening och willia/ eller hwad
hafwer tu emoot Apollonium?

Pulcheria.

Min Käre Fader hafwer taalat ganska
märckelighen/ hwar aff iagh är twehogse blif
wen. Men emoot Apollonius hafwer iag
intet annat/ än at han är fattigh/ och aff rne
ga Slächt vshkommen.

Themistocles

Min Dotter/ hör hwad Salomon
lärer: Wisdom är bättre än Silfwer/ och
hennes

hennes fruchte är bättre än Guld. Hon är
ädlare än Perlor/ och alt thet tu önska må är
henne icke likt. Tu weest at Apollo-
nius är förståndigh och wäl studerat
Person/ han stundar altyd högge til
at sitt Stand förmeera/ han hastwer
och ett anseende Limbete/ kan thet/ så
som och andra/ wäl förestå/ aff hwil-
ket han sig och sina wäl kan försörja.
Men Delitius/ hwadh han sig här
effter förwarrar/ aldrig han sig
förbättrar.

Pulcheria.

När Jagh medh mitt ringa förstånd no-
ga öfwerlägger Faar, Kårs ord/ så besinner
iagh Faar, Kårs råd bättre wara/ altså sam-
tycker iagh gärna och godhwilleligen/ at nåst
G B D Bistånd inträda Echtenskap medh
Apollonius, och aldeles slå Delitius och
min hogh.

Themistocl.

Jagh förmodar medh thens Hög-
stes hielp/ at thet war tigh thet bästa
ingif.

ingiswandet/ thet före min Dotter/
effter iagh seer the komma nu som
sacht war/at affhandla Swar/see til
at tu äst stadigh i then meening.

ACTUS V. SCENA II.

Delitius, Apollonius, Themis,
Stoclus, Pulcheria.

Delitius.

DA/hwadh troor tu nu på Apollo-
ni, meenar tu at tu icke får hwijt Hatt
och Kalffilins Stöflar i dagh.

Apollonius.

Thet är ogjort än/ tu weest inthet
hwilken först böör/ iagh lefwer i godh förhops-
ning.

Delitius.

Om tu wilt ännu besinna tigh/ så
snasta tigh ännu Heem til ein Bolekijsta/före
än större skam tig öfwergår. Seer tu hwil-
ka härliga begäfnigar iagh hafwer mz migh.

Apollonius.

Hwem weet/ Tu får othan twif-
wel bära them til bakas igen/ och Korgen mz.
Iagh går nu til och taalar medh them.

Nege

Delitius.

Men/ hör tu hüdha/ thet tienar
bättre migh at hafwa Förtaalet.

Iagh önskar min tillförlätelige K.
J. sampt och then Dygderycke Jungfrwn/
min vchwalde bäste deel/ Hälfa och långwa
rachigh prosperitet. Wij ära nu båda effter
förriga taal framträdde/ doch lefwer iagh för
min Person/ i den godha och stadigha förhop
ning/ at iagh bekommer behagelighit Swar/
nembl. at Eder Dotter blifwer min tillkom
mande K. Hustrw.

Themistoclus.

Eder hälfa och ankomst är migh
kär: Ther til wil iagh Eder swar gif
wa. Effter mitt och min K. J. flög
tigha betänkiande/ wår Dotters go
da samptrycke och behag/ Eläckh och
Wänners inrådande/ är genö Gudz
försynn bestwitt Echtenskap emillan
Hederlige Person Apollonium och
min K. Dotter Pulcheriam, och öns
ke them ther til Herrans milderyka
wål.

Wälsignelse i Andeligh och timmeligh
mätto.

Apollonius.

Jagh tackar min **K. F.** Sonöd-
miukeligen/ för gunstigh och behageligh swar/
och lofwar migh alltidh wara min **K. F.** medh
lydna och ödmuik tiensst redeboghen/ i alle thet
iagh förnimmer wara min **K. F.** til willes och
behagh. Jagh betackar och Jungfron på
thet kärligaste/ för sin kärliche ermoet migh be-
nägenheet/ Jagh skal alltidh bestitca migh om
een rätt Echtenstegps Kärleek/ och ett trogheet
Hierta/ såsom och wuläggia migh at föreståå
och försörja Eder såsom een åhrlich Man å-
gnar och wederbör.

Delitius

Ach hwad iagh hörer! skal Apol-
lonius blifwa Eder Någh/ och Jagh förs-
stutas/ hwadh Skål hafwen i ther til?

Themist.

Jagh tackar Eder Deliti för then
åhran i Mitt Hwif giordt hafwen/
men hwadh aff **GDZ** år bestårt/
thet måste skee. Ey är aff nöden at
iagh

Jag nu angifwer the drifvande stadal
iagh thet til hafwer.

Delit.

Noggh weet Jag i hafwen trwngat
och twungit Henne thet til.

Themistoclus.

Ney/thet är infet så/hon kan sielff
såna sin meening.

Pulcheria.

Hörer Delitius, ingen hafwer mig
trwngat eller loct at/thet är wist/ i förstonne off
Bngdoms owetenheet fattade iagh til Eders/
doch för edra Guldådior skull/någorlunda bes
hagh/ men sedan iagh siel grannare om Edher
Person weeta och höra/ Så hafwer iagh slätt
ingen Kärleek til Edher/ fast än i wore Twa
gångar så råfa/ vthan medh min A. Apollo-
nius önskar iagh Leswa och Doo.

Apollonius.

Ja/ Min vthkärade bästa Slatt
och Deel/ Edher hafwer iagh och länge vthi
H. E. Krans fruchtan/ och åhrlighet begarat
och efftertrachtat/ Kom/kom/ ingen off vthan
bleke Dödhens åthskilier. Ja Deliti, hörn
smakar tigh sådant/ får tu intet ondt i Magen
at iagh

at iagh så Kärligheten snackar och lästar medh
tin Brodh.

Delitius

Hjelp. Huru Jagh ängslas / tillsö-
rena hade iagh troot heela Hastwet Skola brunn-
net vpp / och Värigen sinnet / förr än iagh
migh thet inbilla skulle / at hon skulle vthwale
honom som är så fattigh fram för migh / som
är så rijk och mächtig. Men iagh förnim-
mer medh Min Skadha / iagh hastwer en wissli-
gen anwänt min Vngdom i thet Jagh ey haf-
wer öfwat migh vthi näghre frise Konstern
hwarföre rådher iagh hwar och een at han aff
min Skada wils blifwer / och ey förmycket dri-
star på sina Förälders Godeclar / ty vthan
twifwel ära the många andra vnderitidhen så
wål som migh til större skada / än bistånd. som

i see nu

Apallonius.

Huru nu Deliti, ästu nu så Kafe-
wisdh i Munnen / och Dyr vthi Orden til at
skryta / såsom tu plågar? Ney Jagh täncker tu
sätter tigh neder och skrifwer Semetjo. Huru
tu kommer til at Näsan är så Lång på tig / wist
hafwer tu tape bore tina Wantar / Behagar
tigh icke taala medh tin Jungfru / kom / kom /
om tigh så lystet. Ney /

Delitius.

Men/ Tu må wäl hafwa thet Däw-
ret/ Jagh sköter henne intet.

Apollon.

Ja/ Han sadhe så Käfwen om
Könnebären; men troo fritt/ Tu äst intet be-
trodd om Kyreflones Nyckel/ wä ästunda in-
tet tin dienst. Wilt tu intet biuda migh til
Zalemans hoos Jungfron/ så wil iagh öfwer-
taala henne.

Delic.

Stå icke Jagh här och höra tina Spegloser.

Apoll.

Byda ljetet/ wilt tu intet först föls-
ia Oss vchi Sång båda? så skalt tu få loff lig-
gia vnder Sängen/ och säya til när Hönsen
gaala. Hör ljetwäl iag wil taala ljetet m; tigh.

Delic.

Hwadh ed?

Apoll.

Här hafuer tu både Korgē/ Kalf-
skinnet/ och hu tite Hatten som tu mig lofwa-
dhe. Korgen kant tu hämpa Späner och
Småsteenar vchi/ Kalfskinnet gör tu tigh ett
Par sköna Fittare Stöflar vchaff/ Hatten
kan tu plocka Nötter vchi.

Väre

Delitius.

Väre icke Jagh them/ Jagh slänger them er.

Apollonius

Håsa godh Dagh heima; til then
Första Son iagh får skal iagh binda
tigh til Fadder. Gack/ gack/ Jagh
taalar wäl megh Jungfrun på tina
wägnar så länge.

När Blodet är warmt och Rimmerna röde/
Wäl är then som een skön Jungfru är öde.
Kommer nu min Käresta följer mig
In til at hälla wår Bröllops Höghed.

ACTUS V. SCENA III.

Militius & Bellander Krigsmän/ Acolastus, Apollonius.

Militius.

Är och then Skälmen mig hugg och slå
Skal een sådan sitta och wårt Lag?

Bellander.

Tin Boff/ hwadh hafwer tu här beställt?
Gå här och Iwra så seent om qwalla.

Acolast.

Jagh bedher at i mitt Liff nu staona/
Medh Peningar wil iagh mig försoona/

3

3

Thet war wäl at iagh vindsflap medh Lifswet
(Eij/ Blodet rinner) i thetta Lifswet.
Men edhra Skälmar iagh wist betaalet/
Een annan gång/ och intet förhaaler.

Apollonius.

Hwadhan kom tu effter tu så blöder?
Om heela titt ansichte äst tu rödher.
Wist hastwer tu warit på Frjherij/
Dch brulat tite förriga Hyecklersj.

Acolastus.

Ja wist/ på Källare och Jungfruo Hws/
Ther haa wij i dagh hållit släm och Ews.

Apollon.

Thet synes wäl/ ty i sådan lecker/
Får man sådana Rätter och Stecker.
Ja/ ja/ O B D H låte tigh wäl bekomma/
Til stoor ohälsa och ingen fromma.

Acolastus.

Thet bör een Frjare ey stöta stoor/
Fäst han för Jungfrun fächar een gång fore.
Ty thet lar icke alltifoh lyckas wäll/
De Hyeckla och Frjia Affton och qwäll.
Annan gång förer iagh them igen och/
Til at Frjia skola the lära Hwet.

Apoll.

Men/ Käre sägh migh och wist berätta/
Huru så kom Edher första trättat?

The

The wille och Frja så wäl som iagh/
 Men en west wäl at thet en tager iagh.
 Jungfrwn war och så mycket from och stön/
 At hon gjorde effter alles wär bödn.
 Them älskade hon när hon hoos them satt/
 Kyste och migh när iagh fick henne fatt.
 Hon lofwade them blifwa theras Brwdh/
 Thet gjorde hon och migh effter mitt brwdh.
 Summa. Hon hölt sigh rätt för alla saal/
 Och war ganska Kärlich i swar och taal.
 Doch then som satt näst han war Käraste/
 Thersför hände thet så på senaste.
 Wj trätte hwilken skulle stria näst/
 Och blifwa hennes öfwer natten Gäst.
 Thersför wj länge sloges och droges/
 Jungfrwn sågh thet emädan wj toges.
 Hon sad he/ then som wunner komme hett/
 Så kan tu wäl tänckia iagh drogh medh flit.
 The rychte och sleete mitt sköna Hädr/
 Doch fälte min Jungfrw icke een täär.
 Men Jungfrwn är vthan all brät och skuld/
 Zy hon war off alla rätt löflig huld;
 Thet gjorde henne lösta hwem som wan/
 Allenast hon fick een off Oss tu Man.

Apollonius.

Men mähta stön Jungfrw tu här om taaler,
För tre Peningar man ey bättre faaler.

Acolastus.

Om sidet fick iagh hosta til snosswan/
En håaret slögh som Foglar kring Stuswan.
Drifilar wankade O Vdz gåswor nogh/
Doch hölt iagh migh at iagh ey een gång logh.
Wij klappa hwar andra på Mun och bricka/
De Böxerna måtte remna och spricka.
Stundom war Fötterna högst vnder Taaf/
Doch fick hwar och een hugg för sitt omaaf.
Kring om Stuswan släpas Herre och dräng,
Doch wille wi tj alla i Jungfrwens Säng.
Een gång kom iagh i sängen medh min Foot/
Men då iagh trötta at dragha håärmoot/
Så lemnade iagh Jungfrwn igen qwar/
Iagh taclade O Vdz at Foten migh bar.
I försonne slängde the med migh Köffstrwe/
Then eene böt hi in och then andre bödh vth.
På sid stonne rädde Iagh som storclast war/
Så ropte alla/ taen/ taen/ hålt honom qwar.
Iagh wände om sw wa med tiffrige modh/
Hran nu skam alla för rälplägning godh.
Men ett år som migh mon måst förtryta/
At the Min Jungfrw millan sigh byta.

Doch

Doch een annan gång gör iag them thet igen/
Jungfrwn bör wara oss äar för een god wän.

Apollonius.

Jagh hörer tu äst een märkeligh Mon/
Een större Skälms fins ey bland Folfwar fan.
Drätt är om ey tina bedriffer/
Blifwa Trycke til måret eligh Striffer.
Ty en haar warie på G Bds gröna marell/
Större skilm/ seen Noe gick i sin Urel.
Doch är iagh gladh the nu wakere börja/
Titt Munhws både klappa och smöria.
Nu är tin Kind rätt wakert Rosenrödh/
Jagh önskar tu så haar in til tin Dödh.
Kom/ Jagh wil blifwa tin Balberore/
Men aldriogh skalt tu blifwa heclare.
Medh obränd aska wil iagh tigh bota/
Smöria tigh wäl ifrån hand til fota.
Tu Däre kane ey see tin galenskap/
Hwadh troor tu thet iagher för een Endskap.
Ja/ ett affskrap i Weriden blifwer tu/
Så länge tu så förachtar hustru.
Jagh tackar nu G Bds at iagh är giffter/
Löst är iagh från många syndagriffter.

Acclast.

Hä/ hi/ Bros/ bjuda än Ett ähr eller Tw/
Til thes tu blifwer i Kääsacet Siw/

J i

Sä

Så skal tu wäl ruffra tigh i Häret/
Och innet roosa off thetta ähret.

Apollonius.

Woro en bättre haä Hustru eena/
Som tigh älskad och ährad alleena.
Så wore tu wisi hemma stadeligh/
Medh henne tigh förlusta dageligh.
Så förtogos många sluct ärande/
Som tu war tigh hjte och tigt i Lande.
Så wore tu och i bättre respect,
Ty titt Leswerne är allom otäcke.
Wests tu en Drinnan är mansens ähra.
Stoor hedhet mon hon sin Man heembära.

Acolastus.

Ihen hedhet kon iagh mäcka wäl mista/
Ty thesfor pläg ir Kött och Brödh brista.

Apollonius.

Nej/ Så wore tu mycket fallare/
I titt Wisterhws och så Källare.
O B D H lofwat sonnerligh wälsgnelse/
Til Achafolet/ och sin närwarelse.
Aff Bröllopet i Tana thet man seer/ (meer.
Swad Gud stelff gaff när them feeltes Wijn
Hoos tigh går illa/ hör min ord forte/
Ingen är hemma när tu äst borte.
Tina Saaler betoor tu Kofferflor/
Tusfwat

Tiufwar/ otrogna och bedragerstor.
The handla medh titt rätte som the willa/
Swart wara hwitt/ the tigh wäl inbilla.
Swart är för een Karl at hafwa hufvfall/
Om han ey haer een from hustru i wäld.
I herfore hörer tu många låta/
Länge wara Ogiffte sällan båta.
Iher til medh/ hwad gagnar tigh förwärfswa/
Tu haer ey Barn som tigh kunna ärfwa.

Acolastus.

Troo frite Barn haer iag ther om är ey möda/
Iagh önskar tu wille them äth migh födha.
Så skulle tu ey mycket blifwa Rik/
Om Trec Welor hade tu ey een Spil.
Iagh tor wäl göra tigh ochsä Arfwingar/
Om tu rätte mycket wäl medh migh nu tingar.

Apollonius.

Ney/ tacl Acolaste för titt omaal/
Tin tiensst behöfwes ey i thenna saal.
Och ther aff sträppa är listen heedher/
Behan tu borde slå Nasan needher.
Omwände tigh ännu ifrån tin Därheet/
Giffte man tigh så haer tu mindre swärheet:
An löpa så kring på Tienstien wachea/
Iher med G:ds Ordning och tigh förchta.

I i

Hwach

Hwadh tu församblar tu strax förlöser/
Til Smalg och Dryckenstap thet vthöser.
G'Boz och Nennistiors Lagh tu ey stöter/
För Heordom/ Slagymål tu offra böter.
Mången tu bedrager och så loekar/
Stryker tigh så om Munnen och poekar.
Luff och Siäl sätter tu vthi fahra/
Huru meenar tu tigh thet förswara?
Troo man min Ord/ thet är ineet så lätt/
Söra siet lesverne på sådant säte.
Fast ut nu tyecker ac thet är tigh liuffe/
Doch på sid skonne blifwer thet wäl swre.

Acollastus.

Hw em haat tagit tigh til Hoff. Predikant/
Iagh håller ey ett titt Ord wara sant.
Wit ut så länge Predika för migh/
Sitta Ordfylar så gifwer iagh tigh.
Iagh står iändet hwar iagh får tilfalle/
Stiffa migh igen Jungfrw til qwalle.
Doch far wäl/ Din iagh migh rätt besinner/
Innan Affton Iagh wäl Jungfrw finner.

Apollonius.

Stoekar i stor blindheet är han rälat/
Hans Hierta är aldeles förstökat.

Argus

Argumentum Actus Sexti.

En gammal Rikt Uctia här mycket wifder/
Öfwer then sorg och modha hon ljöber.
Een Ung Karl sönt här vppandterat.
Alt sitt godha/ går och Tundererat/
Ställer sigh strax vithitaal medh thenne/
Och till sin Zustrw begärrar henne.
Han lofwar wäl Rådingen mycket godt/
Doch vthaff fällte Zleria och idel spott/
Zennes Penningar han effter trachtar/
Men hennes Person han intet achtar.
Doch när såsom Rådingen thet förstår/
Ett stæcker swar han vthaff henne får.
Acolakus han måste och här fram/
För sitt Leswæne får han birgd och Ram.
Han antages här för sitt Zorrenj/
Och får betalning för sitt Zyetlerj.
Förty han får til Zustrw een Zoorra/
Som haar medh sigh Sex Zoorvngar stora.
Thet från rådhet alla sina Wänner/
Sin Galenskap han och nu bekänner.
Politijs, Martius här Flagha/
At Gods/ Skönheet skulle them bedragha.
Men Divius frögdas är mycket gladh/
At hgn Minervam om sin Dotter badh.

J V

Actus

ACTUS VI. SCENA I.

Hilarius, Decrepita.

Hilarius,

Iagh förnimmer at ingen kan
förlåta sigh på sin lycka/ ty hon
är ganska ostadigh/ tilförenna hadhe
Iagh stora Egodeelar/ och war vthi
stoort Respect. Werlden gick medh
migh ehwadh iagh påslogh/ men thet
bntte snart om medh migh/ alt mitte
godha hastrer iagh förlorat/ at iagh
en redeligen kan mitt Hwß vppehå-
la/ ther til med står iagh vthi många
Tusen Dalers giäld/ och weet ingen
Fyrc til at betala medh. **G B** Dh
gijve iagh wiste nu någhon Medhel/
Men hålt/ lått see/ Iagh weet hwar
ten Zinckia boor/ fast hon är een Kä-
ring widh sina 90. åhr/ icke theß min-
dre är hon ganska Ryt. Hene wil
iagh

iagh nu fruga til/ hon skal migh wäl
föda och galden betaala. Endoch
hon är gammal thet hafwer intet på
sigh/ ty Kärningen achtar iagh inthet;
Men Hennes Guld och Penningar
them är som Jagh effterfrugar/ så
Jagh Henne först/ så skal hon inthet
mycket rådha/ Jagh wil wäl wara
tilsynes. Man öfwer Gullet/ Hon
kan wäl gå spökia i Huset/ rambla
medh Munnen och strambla medh
Stimpälpen/ wil Hon icke låta for
Jagh/ så skal iagh wäl komma henne
til at lyda Rodret/ mz the saaker som
ther til tierna/ (LäderPåstan menar Jagh)
Jagh skal komma Kärningen til at Dansa
Einclapas för Migh/ fast Tänderna skaldra
och Broten slonclar) Jagh hoppas och/
hwillet min högsta tröst är/ at hon
lefwer ey länge/ seer iagh thet droies
med henne så skal iag låta bedia ho
alla

alla Kyrdior för henne/ Jagh beder
och sielff Affton och Morgon/ iagh
heppas lykwäl/ iagh skal bedia Lys
met och för henne/ men sedan skal iagh
läta skära migh Sorg. Klädher off
röde Skarlakan/ och när hon ligger
på Bären/så skal hon wara migh al-
drakärast. Barnen hennes hwad
widkommer/så skal iagh wäl så hand-
la medh them/at the intet skala öf-
unda at ligga i Dörarna för migh/bort
skal iagh them sända/men aldrig sto-
la the komma till baaka. Men si/
Hon kommer nu här danckandes och
krypandes/ Eryn Been haar hon/
Kyrdian är thet bästa seer iagh. Ach!
Hon hafwer stoort Skägg och så.
Skal Jagh nu Fråga till then? Men
hwadh hielper fast hon haar grymt
Ansichte/så haar hon lykwäl wackert
Guld/ Jagh kan täckia ansichtet med

Gulles

Gullet/eller forat mz ett Sängebrä-
de. Nu låt see/ Jagh wil taala mz
Henne/ noog weet iagh/ een Skålm
som håller een Hundrade part thet
iagh loswar i Daggh/ Jagh wil wäl
höra först på hwadh hon taalar.

Decrepita.

Min bedröfwelse och sorg sedhan
min Salige Man affsomnade kan in-
gen vthtålia/ ty ändoch iagh hafwer
Gudz gäfwor nog/ lyftwäl seer iag at
Endkostandet är ett gånsta eländige
Stand; Ty är een Quackia Rng och
Deyligh/ så ära många som läg-
ga sigh effter Henne/ til at bedragha
henne/ är hon gammal och ströndfen
så bespottas och begabbas hon/ är hö-
fattig så äro såå som henne hielpa och
försmara/ är hon Ryt/ så finnes wäl
the som medh all flit efftersökta huru
the kunna fixera/ Lwra/ och slagga
hennes

Hennes Penningar til sig; therefore
Guds bättre/här på Jorden lefwer
iagh ganska ofel/ ty iagh hafwer ingen
som migh tröstar/ eller hugswalar.

Hilarius.

Nu lått see/ Hroflors motte iagh
hafwa/ intet hielper thet. Guds
frödh Gamble Moor/ Guds gifwe
Edher hälsa/ och sedhan ther näst een
wacker Ung Man/ som kunde lecka
m; Eder och trösta vthi älderdomen.

Decrepita.

Ney min Son/ Jagh täncker then
tydhen är alt framfaren för migh.

Hilarius.

Jagh hörer gamle Moor flagar
så mycket ofwer sin bedröfwelse och
ensfriande/men ther til kan wäl boot
finnas/ ty när iagh Edhert godha
namnu och richte ofwerwäger/så be-
weckes iagh störligen/ hafwer altså
fattat een stoor Kärleek.

Zaa

Decrepita.

Taalar högre iagh hörer intet wäl.

Hilarius.

(Så the black/ är hon Döff medh? men
lätt see thet är intet så galet thet/ ty så hörer
hon intet när Jag ramblar i Rigg; Dalerna.)
Jagh står och säger R. Moor at iagh
hafwer een stoor Kärleek til Edher
och vthwalt edher ibland alla til min
Kärsta (Gullee menar iagh) och om E-
dher så behaghar/ så wille wi hålla
Bröllop medh thet första. Jagh
troor at gamble Moor min lofligha
begäran optagher och gifwer godh
swar.

Decrepita.

Jagh tackar Eder för edher goda
och ährliga begäran/ men hwad thet
widhkommer/ kan iagh intet mycket
swara til/ ty thet synes intet wäl kom-
ma öfwereens.

Hilarius.

Hwi så R. Moor? nogh tiena wi
båda

Bidha wäl tilhopa/ (Lissa som Kættas
och Björnen.)

Decrepita.

Ney/ Jagh haer intet aetheat giff-
ta migh/ sedhan tiens wä en tilhopa
ty Jagh är gammal och stulligh.

Hilarius.

(Thes snarare Döör tu.)

Decrepita.

J ären Bnga/ lustiga och helbregda.

Hilarius.

K. gamble Moor/ intet skilia thes-
sa orsaaker wärt Echtenkap/ ty thet
i sänen i ären stulligha och swaga/ så
weet jagh thet emoot boot/ Jag wil
stafa stöna Salver och medicamen-
ter. (Marekwinum wore bäst) med hwil-
let man kan fördriffwa franckheeten/
til många år för långa Eder Liffz-
tydh / (Alltidh i Fjorton Daghar) Thet
i sänen i ären gammal thet hafwer in-
tet stoore vppå sigh; Ty jagh är bng/
lag wil snart göra eder Jungfrw igel
och vppriffska Eder m3 migh. Jal

Decrepita.

Ja/ tin Stalcker intet troor Jag
Sigh/ til ewentyrs, tu vpsrifkar mig
medh Karbasen.

Hilarius.

Ha/ ha/ Ja/ Fort med den 7. på Rad/ och
Plåstra sedan effter medh icke paar Rysspis
stor/ och lära Karingen baaka grant.

Decrep

Hwadh sägen t Hilarius.

Hilarius.

Jagh ståår **K. Moor** och forfar
Mig ifrån sådan Galenskap at Jag
skulle slåå Eder/ En Hwetebröd och
Uggemiölet tienar Eder bättre.

Decrepita.

Jo så plågar gemeenligen hända/
når een **Bng Karl** tager sigh **Gamal**
Hustru. Ther til med hastwer Jag
och många **Barn**/ hwilka och plåga
wara een stor Orsaak til **Kyff** och
Denigheet.

Hilarius.

Barnen **K. M.** wil Jagh sköda
K och

och achta (såsom Haaren Trumman) lifka
såsom The more Mine egne. I Moor
skolē och så hafua Eder egen wilia/at
rådha och ställa effter Ederi behagh/
(Ten Skalk som thet sagber off hiertat/)
och thet Gudh kasta edher vthi suks-
dom/så wil Jag hafua stor omwård-
nat til at sköta och wachta Eder/(At
Hon kände snare Död) Ja om thet behöf-
des förz än i skolen swälta i Eder al-
derdoms dagar/ så wille Jag skaffa
Eder Amma/så och Dageligen tug-
ga åth Eder/ altså swarer Migh wäl
här vppå/ om Jag kan bekomma E-
der til Husfirw.

Decrepita

Jagh wil Eder wäl och korteligen
swara/ i skåfå Catos Dotter Marcia, huils
ken och war een Rikt Anctia såsom Jag/ swa-
rade sina många Frjare/ I allken intet Migh
vthan mina Penningar/ Them lecker Edher
Hogh vppå/ i vilofwa nu wäl gått, men i hålla
ide

70.
icke thet ringesta. Ty kommo Jagh och
deret wäld/ så stelen i snart alt Mitt goda för
slösa/ Migh banna/ släpa/ slå/ och draga/ gå
til andra Runga Qwinfolck/ och önska Migh
dageligen Döda. Ney een Gubbe Tienär
Migh aldrabäst/ söker therföre J Eder lifte/
Far wäl/ skaffer Eder Penningar på ett an
nat ställe hoos Migh så i inga.

Hilarius.

Hon taalte intet så toket then Kärningen/
fast Skinpälgen hennes war ludin/ nogh sadhe
hon sant/ intet begärte Jagh henne/ för hennes
ögon och stoora Estägg skull/ vthan Jagh föll
effter hennes Guid och Penningar. Men em Jag
beränder Migh rätt/ så giorde Kärningen wäl
moor migh/ ty vthan wiswel effter een kort Tred
hade Jagh gärna welat warit aff medh både Guid
och Penningar/ gifwer och 100. Daler i åter Böp.
therföre wi Jag gå följa Migh een Vng Jung
frew/ som är min Läfte/ thet astöper

Migh bättre

ACTUS VI. SCENA II.

Justitius, Simonius, Thais my sista 7. Hoors
vngar/ Acolastus, Dromo, Tafast.

Justitius.

Henne Man Acolastum beklagar/
För en grossi gärning/ thet mig misshagar.
K 4 Hörer

Hörer I båda mina Tienare/
Soller honom bist/ warer snarare/
Will han en söna Edher med h godhe/
Eå twinge honom med h wäldigt modhe.

Dromo.

Förz än har Oss båda skal undslippa/
Wij honom i hesse handskar Knippa.

Acolastus.

Hey Edhra Skälmar i Migh bedrogga/
Intet i migh så lura och tagga.

Jagh seer Simonium medh sin Dotter/
Tijt wil Jagh intet/ om jagh haar Fötter.

Tasast.

Fast tu nu wil Ptpa eller wreesa/
Eå skal tu medh til Domaren reesa.

Acolastus.

Släpper/ Jagh gifwer Edher Penningar/
Dromo.

Wij stöta ey tina föråbringar.

Thais.

Kommer Acolaste min Wån Käre/
Tilhoopa Wij nogsampe kände äre.

Acolastus.

Tin Wånskap stöder Jagh ey/ Heoreciäll/
O Böh gifwe tu wore på Häckl. fiäll.

Simonius.

I henne Person är som ingh omtaale/
Och pssom i Antasta befalte.

Min

Min Dotter Thais haer Har bedragit/
Ther medh hennes Jungfruedom boritagit.
Vthi mitte Hwof war han Migh oächspordt/
Dch thenna skamliga Gärningen giordt.
Thersfore bedher Jagh/ hafwer omaak/
Fälla rättwjs Dou, vthi thenna Saal.

Justitius.

Ey olickt är thet Tma Bedriffter/
Tu är förz i Wår Protocols Skriffter.
För Hoordoms lost tu hittida och seent/
Anlaghas/ och håller ändå framgiemt.
Såg/ åstu nu skyldigh til thenna Last/
Som han sägher/ och Tu är taghen fast.

Acolastus.

För then M szi icning weet jag mig wål frf.
The liugha vppå M igh rätt här vthi.

Simonius.

Hey/ skämmes Tu inthet stå och liugha/
Jagh skal tigh nu strax thet öfvertygga.
Dotter/ Gack nu strax och tagh Barnet hffe.
Ney Bus/ Tu skalt bydha/ och ther på lje.

Acolastus.

Nogh hafwer iagh förz varit antastat/
Doch aldrigh så hårdt i Garnet fastnade.
G Bdh gifwe then Hooran miste sin Synn
På Wä, en/ och rächte ey heem til Byenn.

K 41

Ney/

Ney/see hwar hon kommer/ Tråd hems förs/
Och gifwe jagh wore vchför Dörr.
Hoorvngen hon och så mei h slygh frambar/
Jagh troor hon intet weet hwem Fadren är.

Thais.

Jagh vndrar Acolaste i wilia
Här til neeka/ och Migh från Chr skilla.
See Barnet är skönt i Ansichte och Kropp/
Är ganska lijche Chr ifrån Foot til Topp.

Acolastus.

Zulinger/ Barnet är intet lijke Migh/
Thet här hwarfē Skägg eller Swärd wid sig.

Julianus.

Acolaste en hielper nu at Skämpa/
Ären I Fahr äth Barnet hon hämpa.

Acolastus.

Så sägher Hon/ men jagh troor hon ey mins/
Hwem Fadren är/ eller hwar han fins.
Ty thet hafwer så många Fahrar hafst/
At hon theras Namn haor bortglömt oc tapet.
Doch bekänner Jagh Migh hafwa een deel/
I theta Barhet/ thet om är ey feel.

Simonius.

Effter han nu här Saaken bekänner/
För Eder och alla godha Wänner.
Så är thet hwilket Jagh nu begärer/
At Han Denne strax Richtar och Äbrar.

Jagh

Acolastus.

Jagh haer aldrigh/ (Hörer Brsecht henne)
Iofwat Migh willia at Achten henne.
Doch Free Marcel wil Jagh för henne böta/
Sedhan wil Jagh ey then Hooran stöta.

Thais

Acolaste, hwij wilien i neeka?
See Eder Handskriffe skal thet vthspeka.

Justitius.

Gifwer then hñt Jagh then läsa lystet/
Hör på Acolaste och war tystet.

Handskriften.

Jagh Acolastus bekänner mig henne min Skriffte/
Iat Jagh erwungen och vthaff strå godh wille/
hafwer ihsacht och läfwat/ then Abrech. Dygderige
fe/ Gudsfruchtiga och mycket Byrste Jungfrw/ J.
THAIS SIMONII Dotter/ Min vthwalde båsa
sta Wån här på Jorden/ Migh stule medh henne
Achtenkop ingää, och aldrigh achtar henne at bes
draga/ vthan stadfästet medh Min egen hand/ at
ingen vthan Dödden Of båda ähskilia skal. Jag
stigt skrifwit på Cupidinis Slott/ then Daghen när
som Planeten Venus regetade.

Acolastus.

Acolastus.

War Jagh icke Galen när jagh then skreff/
Wist vthaff henne jagh förgiord bleeff.
Achter nu Eder i Karlar Bnga/
Ey medh sådan Handskriffe Ehr betunga.

Simonius.

Zu kale Achten henne/ kan Zu förstå/

Elliest skal Min Käpp på ein Rygg gåä.

Justitius.

Thet tienar intet stå här at tråta/
I skolen löfswäl kommo til Rätta.
Dch är nu thenna Min Sentens och Doom/
Then Jagh nu vhsäger här för allom.
Efter Acolastus är för bunnan
Til Hoordoms Laster och öfwermunnen.
Hafwer nu åter igen Thais Kränckt/
Lofwat Achtenskapet och Gåfwer skänckt.
Ey hielper itt Ord sigh här vhsächta/
Thetta han weet sigh at effterrätta.
Skal altså sigh i Achtenskap ställa/
Elliest skal thet hans Wålfärd gälla.

Simonius.

För rättwifs Doom tackar Jagh högeligh/
Dch är Eder igen Dienstwilleligh.

Acolastus.

Om stoor tack Jagh släte intet här snackar/
Een hooa är ey wård många tackar.

Simonius til Justitium.

Täckes nu Eder medh Migh Heemkomma.
The Bnga Folcken önska Wij fromma.

Acolastus.

Hwi går Tu ey medh til Din Faders Gård?
Menar Tu Jag behöfwer Wacht och wård?

Nej/

Thais.

Ney/ aldrig går Jagh nu ifrån Edher/
Antingen han blir godh eller wreeder.

Acolastus.

Bliff fritt/ Wij skola wäl hålla i hoop/
Så frampt tin Nygg håller mz strif och roop.
Rätt plågar sägas/ thet Migh nu fräncker/
Then som een annan fixera täncker/
Din sifer har sigh sielff Narrar som måst/
Spott och skade blifwer hans dagligh Gäst.
Alljä är thet nu medh Migh här gånget/
Uff Werlden hafwer Jagh nu Lön fångat.
O Wd war mig wäl skyldig Jungfrew til Hus
Doch betalte mig mz en Hora til Fru. (Fru
So thenna hafwer Siw Hoorvngar fätt/
Sågh man sielff/ är icke så medh Tigh gått?

Thais.

Wist är thet/ Doch när I wiste sådant/
Hwij giorden i Eder medh Migh bekant?

Acolastus.

The andre Sex Hoorvngar/ hwar äro The?

Thais.

Jo/ I skolen innan kort them wäl såå see.
Kommer min Barn så många i åre/
Dch taalar medh Edher Fadher Kare.
Jagh är nu Lustigh och mycket Glader/
At i hafwa nu fätt een wissan Fadher.

R v

Song

Sombliq: aff Eder hufwa sin Fahr mist/
Alltid på Maat och Kläder ha i brust.
Men nu får hwar och een Maat och Kläder/
När han til ehenna sin Fahr framträder.

Acolastus.

Skal Jagh nu föda Tina Hoorvngar?

Thais.

Jo/ jo/ Nu lida the ingen Hunger.

Acolastus.

See/ Hon står här rätt som een Griffssoo/
Snasta Ehr hoorvngar hwar til site Boo.

Barnen säya tilhoopa

Hymä Fari anna Minu Leipä/ Ruo
ta/ Ruoca/ Ruoca. Uuta/ Uuta.

Käre Fahr gifwer Migh Brödh/
Klädher/ etcz.

Acolastus.

Ach nu hafwer Jagh varit wäl tilwäg/
Fått een Jungfrw som haar hoorvngar sex.
Mången wacker Jungfrw är Migh böen/
Nen/ jagh wänte effter thetta Slöet.

Mången Jungfrw haar jag narrat/agerat,
Men nu hafwer jagh migh self fixerat.

Ö Bdh han straffar nu oppenbarligha
Mitt lefwerne thet Dgudhachtigha.

Ach/ Ach/ Jagh haar lefwat galet och wiler
Seele

Heelo min Wälfärd hafwer jagh förpille.
Mitt Leswerne gör migh nu först änger/
Doch är thet wäl migh sage några gånger.
Ney/ min Tool/ jagh wille ey sådant troo/
Förz än jagh fick både Kallwar och Roo.
Hat he jagh tilförna Husfrw toghit/
Ey hade Werlden migh så bedroggit.
Ey haer jagh migh förkoffrat och achtat/
Ty ingen hafwer min Saker wachtat.
När jagh war borto ingen heemma war/
Therför jagh i mitt Hushåll Skade haer.
Thet jagh försambla/ jagh strax förflöste/
På Fyllerij Slagzmål thet vthöste.
Ty ingen kunde migh heemma finna/
Effter thet jagh hade ingen Qwinna.
Ach/ Ach/ jagh mände migh illa försee/
Nu haer jagh stor Skade och Hierte wee.
Therför råder jagh hwar Bngerswän from/
At han nu achtar bättre sin Bngdem/
Tagh men Exempel vthaff Min Skade/
Minness wäl grant hwarh jagh Ehr sadhe.
Farer wäl/ thet til wille G: B:th styrcka/
Glädjens intet öfwer min Dlycka.

Ad Thaidem.

I stå och så awar och här på lyda/
Kan see at jagh skal Ehr til G:st biudha.

Thais.

Nej/ Nej/ thet på behöfwes en Böhner/
Jagh kommer wäl till med mine Söner.

ACTUS VII. SCENA III.

Divius, Politius, Martius.

Divius.

Godh Dag/ säg huru tin Hustru sig står/
Och huru i ditt Richeenskap tilgäär.

Om Divitia som tu utbrwalde /

Arän tigh så tück/ som tu förz talde.

Martius.

Brodhet/ Jagh ser Minerva rått styckte/
Ändoch jagh på then tjdh en thet tyckte.

Wä Guld och Penningar min hogh leeckte/
At tajha Hustru the migh beweckte.

Ät jagh hade jagh stått Wigh ganska wäl/
Ty min Brud war på Guld och silfwer säll.

Så frampth hon hade Dygd och Seder lärt/
Hwilket fram för all ting bör wara Kärt.

Hon hade til migh Gudz Gåfwor många/
I förskonne mände alt wäl gånge.

Men effter hon en war Hwiftällerska/
Wihon een Läckel Noes och Sderska.

Therfore haer hon sin Brudskatt förslöst/
The jagh haer förwårswat/ ochsä uthöst.

Mis

Min Fattigdom hon mig och så förbrar/
Wilt sielff råda/ hwilket är plaga swär.
Summa, alt thet Minerva hon sade/
Geer Jagh nu wara sant medh Min Parhe.
Allså rådher Jagh/ Ingen bör mee nar/
Giffa sig för Penningar alleena.
Doch kan wäl Gullet bähä een Man ~~stoor~~/
Dch hielpa honom vthi Werlden fort.
Allså Ankdomar innet förachtas/
Om Dygd är hoos/ som bör ~~effiererachtas~~.

Politiu.

Then samma klaga jagh och fra ~~ställer~~/
I Mitt Achtenkap är Jagh en ~~fäller~~.
En Jagh togh Hustru för ~~Develigheet~~/
Men thet seer Jagh är ~~stoor~~ Därachtigheet/
Ja/ Deyligheeten är mäst för ~~swemmen~~/
Lustwäl är Jagh widh henne bannen.
Hon wil lesra ~~läckert~~/ Prächigze thet ~~all~~/
Doch thet id något ~~stassa~~ hon en ~~will~~.
Hwar Dag wil hon bepryda sig wäl ~~Om~~/
Men thet slår innet i husshäldeet ~~fram~~.
Han bär dyra Kläder uppå sin ~~Lår~~/
Men i Köök och Källar hon aldrigh ~~går~~.
Hennes Skönheet woro mig een god ~~Statt~~/
Om hon sigh om Dygd hade besigtat/
Men nu är hon migh ~~Dageligh~~ förtroet

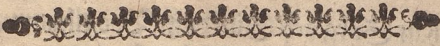
Effter hon en Dygder i hofet weet.
Therefore Känher Jagh nu hwar och Gen/
Jagen Giffie Sigh för Skönheet alleen.

Divius.

Ja Bröder/ ihetta Jagh Ebr förz spädde/
Neu/ thet dogde intet som jagh rände.
Behan i höll o migh tå för een Säck/
Gode/ en blifwer then Brvden tigh tå. P.
Jo/ G Vdi skee Loff/ Jagh hvar wäl Frifa/
E förheet eller Guld h ar migh en hjöe.
Behan Dygd och Äbra Jagh efftersäggh/
Fram för all ting ther på mitte Sinne lägh.
Satt hon en til migh mycket Godz förde/
Doch een bättre Skatt hon medh sigh förde.
In hennes Dygd är behagligare/
In Guld/ Silfwer/ ja mycket finare.
Ther medh hon daglich wällustar mitt Bryst/
När Sorgen Migh wänger/ är hon min Tröst
Ibland andra hon mitt Zierta gläder/
Hon migh högt äbrar och aldrig häder.
Ä medh som Jagh församblar och försöker/
På Twfende Sätt hon thet föröker.
Summa. Hon är een förgylt Pelare/
Tv längre Wj lekwa/ in Kärare.
Hä är rådligt Wj Gffbestjta
Om Dygd sam Maaka och ther på lifte.
Kan een och ther hoos Godz och Skönheet sää/
Är gott/ doch för all Dygden effterstää.

EPI.

95

Epilogus.

Höghwälbörne/ Adle/ Förståndiger/
Högh ärder/ Wäse/ Män försichuighe:
Edle Jener/ Dygderike Marroner/
Arise Jungfwer/ seomme person. r.
Commedien är nu til ända förd:/
Aff hwilken som Wij hafwa Seedt och Hörde.
At Lohia Stand är Lofligt och ährligt
Bland alla Stand och G. Odhi behaglige.
The som thet Förtaala och förachta/
Sin egen Ofärd The effetrachta.
Aff Acolasto förnimma Wij först/
Then annan Herrar haat seiff skade först.
Här uthwissat och noghsampt Divius,
Sampt Policius ochsä Martius.
At bäste Brödfkast är Dygd och Reeder/
Säl thet som therför sikh Lustro beder.
Ty Dygd och ähra är stadigh och fast/
Men Skönheet och Geds förwinna medh hast.
Bäst är ochsä sin Lüste begära/
Ty ljka stand måst swar andra ähra.
Wij see ock at een fattigh som är Kloof/
Ar bättre/ än een Ruff som är een Toof.
Här m; Wij nu ønska Eders Råde/
Intråda Achtenstap vthan wädhe.
G. Odh gifwe wälsignelse och framgång/
Befröne Liffstiden medh ähren mång/
Vthan

Behan Sorg och Siukdom Boo tilsammans/
 I stor Enfligheet/ glädje och gamman.
 Wij önska Ehrß Råde må bekomma
 Långt Liff/ Landet til stor tröst och fromma.
 Sedan när som Glaset vhrunnet är/ (får.
 Hooh O Boh Ewig frögd med Ehr Hwas frö
 Sidst ta ke Wij alla ödmüteligh/
 Som hafwa hört Wärt Speel godhwilleligh.
 Och bedia I öfwersee medh Wår seel/
 Som ära begångna i theta Speel.
 Commedian är stält i hastigheet/
 Nit kan ey vara så behagligheet.
 Doch ingen Ständz Person Wij här tänckia/
 Medh Wår Leef in thet ringesta frändis.
 Wij förmoda theförte Tiensteligh/
 I Wår Meening vhrhyda gunsteligh.
 Eders Råde Lydna och Wredigheet
 Bewijja Wij medh Vnderdånigheet.
 Sedan Awar och Een effter sin Respekt,
 I thet Wij weeta vara Honom tächt.
 Hör medh biuda Wij Eder Sabha wål/
 Gvdb alla beware til Liff och Siäl.

o tillfamm

amman

nina

och from

re är/

Ehr syro

willeligh

teel/

e tänckis/

frändin

gh.

t

ect,

.

däl/

.

